

НАША НІВА

Заснаваная ў 1906. Адноўленая ў 1991. Выходзіць у пятніцы
ПЕРШАЯ БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАБЫТЫ СМАК “САПЯЖАНКІ”

На кірмашах усё радзей сустракаюцца яблыкі даўніх сартоў, яблыкі нашага дзяцінства — “штрыфель”, “каштэля”, “белы наліў”, “медунічка”... Куды ні глянь, на цэтліках новыя назвы — яблыкі “грушавыя” ды “ананасныя”. Яблыкі “джанатан” можна сустрэць на ўсіх прылаўках пад самымі рознымі назвамі, часцей за ўсё — “грушавыя”. Яблык сорту “голдэн дэлішэс” у нас прадаюць пад назвай “ананасны”... А куды ж знікаюць звыклыя сарты? Старонка 13.

На кароткім павадку

Напярэдадні візыту А.Лукашэнкі ў Маскву Крэмль заклікаў расейскія СМІ “не драматызаваць аб’ектыўных складанасцяў” у справе будаўніцтва саюзнай дзяржавы Беларусі й Расеі. У аўторак заяву, істотную для беларускага кіраўніцтва, зрабіў Дзярждэпартамент ЗША. У ёй адзначалася, што з 26 лістапада А.Лукашэнку ды сямі буйным беларускім урадоўцам забаронена ўваджаць на тэрыторыю Злучаных Штатаў. А ў дзень візыту пасол ЗША ў Маскве Аляксандр Вэршбоў заявіў, што ёсць “частковыя доказы” вайскова-тэхнічнай супрацы Беларусі з Іракам.

Невыпадкова ў часе перамоваў Лукашэнка і Пуцін супастаўлялі менавіта “пункты гледжання па міжнародных праблемах”, як паведаміла РІА “Новости”. Пікантасці сытуацыі дадае той факт,

што, паводле інфармацыі “Известий”, Эўразвяз забараніў Лукашэнку ўваджаць у краіны Шэнгену пасля кансультацыяў... з Масквой. Выходзіць, Расея паспрыяла паўстанню “жалезнай заслоны” перад Лукашэнкам на Захадзе, заганяючы яго ў падрыхтаваную пастку.

Перамовы А.Лукашэнкі з У.Пуціным адбываліся за зачыненымі дзвярыма ў дзяржаўным комплексе Валынскае, на поўначы Масквы. Пра тое, як яны праходзілі, можна толькі здагадвацца. Але ў выніку Лукашэнка пагадзіўся на перамовы пра статус КНГ АБСЭ ў Беларусі і гатовы іх праводзіць “хоць заўтра”. Але разам з тым ён адзначыў, што “нельга на нас ціснуць, у сыпну пхаць”, бо ў Беларусі “ёсць свае нацыянальныя інтарэсы і мы хочам, каб яны ўлічваліся і выконваліся”. Гэтыя словы беларускага лідэра не стасаваліся з той кіслай мінай, з якой ён адказваў на пытанні журналістаў.

Прэзідэнты трымаліся звычайнай далікатнасцю. Адзін не патрабаваў далучыць Беларусь да Расеі (як было ў жніўні), другі не параўноўваў калегу з Сталіным (як у верасні). У.Пуцін глядаў стаўпом дэмакратыі, які дапамагае вярнуць у краіну назіральнікаў ад АБСЭ. Да чаго годнае становішча: без расейскай эканамічнай і інфармацыйнай дапамогі ўрад Лукашэнкі не пратрываў бы і паўгоду. І пры гэтым Расея зноў выступае спонсарам дэмакратызацыі Беларусі.

У выніку Пуцін дамогся зьмены складу і паўнамоцтваў камісіі па выпрацоўцы Канстытуцыйнага акту, у якой Расея бачыць альтэрнатыўны матар інтэграцыі. А ад лукашэнкаўскіх рэвэрансаў у бок Расеі рабілася сорамна. Хоць ці не ад гэтай ганьбы беларусы адвыкаюць быць “братнімі народам”.

Лукашэнка на пачатку сустрэ-

чы шмат казаў пра сваю ўпэўненасць у тым, што Расея “ня здасець” Беларусь. А ў адказ ізноў пачуў злавеснае: Расея так шмат аддала за апошнія дзесяцігоддзі, што пра “аддаваць” пытаньня няма — мы будзем браць, але ў межах міжнародных пагадненняў. Лукашэнка на гэта не адказаў нічога. Пуцін таксама сказаў, што Расея разглядае Беларусь як незалежную дзяржаву, якая сама вызначае сваю палітыку, у тым ліку і ў адносінах з Расеяй.

Калі разумець два гэтыя выказванні даслоўна, выходзіць: нам не патрэбны ваш суверэнітэт, мы забяром пад свой кантроль вашу эканоміку. Узамен прэзідэнт Расеі паабяцаў, што Беларусь будзе забяспечаная газам. Лукашэнка ў Маскве глядаў на закладніка, якога дзякуй богу што адпусцілі, пасля афармлення ўсіх фармальнасцяў, дадому. А маглі і арыштаваць.

Алег Тачоны

У НУМАРЫ

Прэмія Багушэвіча — Стужынскай

Старонка 2.

Горкі. Істэрн. Суд лінча над сям’ёй Каральковых. Старонка 3.

Тараканы пад мікраскопам 3 інтымнага жыцця самых брыдкіх насякомых. Старонка навукі 12.

Auf Wiedersehen! Што думае чытач, якому няма чаго чытаць, акрамя салодкіх сьлёз. Крытычны артыкул Данілы Жукоўскага, старонка 15.

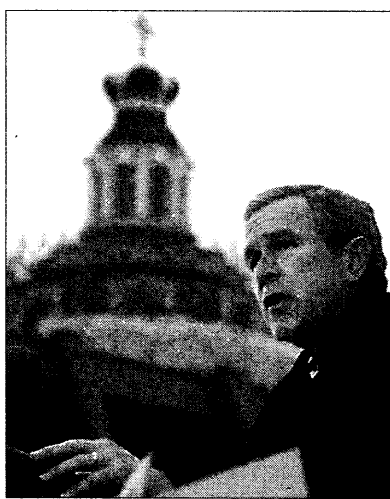
Выбары перад Калядамі

Адначасова з гістарычным візытам Буша ў Вільню ў Літве афіцыйна распачалася прэзідэнцкая кампанія. Галасаваньне адбудзецца 22 снежня, у адзін дзень зь мясцовымі выбарамі, за два дні да Куцыці. Цяжка было знайсці больш недарэчны час. Ужо цяпер у Літве, як у любой іншай эўрапейскай краіне, адчуваюцца блізкія Каляды. Пасля 20-га снежня людзі заняты перадсвятковым клопатам. Рэклама кандыдатаў губляецца сярод кідкіх перадкалядных анонсаў сьвятковых акцыяў і зьніжак. Апрача таго, усе перадвыбарчыя плякаты зробленыя паводле адвольнага ўзору, бо існуе адпа-

веднае патрабаваньне Вышэйшай выбарчай камісіі. А кандыдатаў на гэтых стандартных плякатах як ніколі шмат.

Літоўскія мэдыі кпіліва заўважаюць, што толькі паводле колькасці кандыдатаў — а іх зарэгістравана 17 — сёлетнія выбары маглі б прэтэндаваць на месца ў кнізе рэкордаў. У 1993 г. Літва абірала паміж двума: Альгірдасам Бразаўскасам ад сацыял-дэмакратаў і Вітаўтасам Ландсбергісам ад кансэрватараў. На выбарах-97 кандыдатаў было ўжо сямёра. А сёлета — аж 17.

Працяг на старонцы 11.

Ведаць больш, разумець лепш

Нагадваем нашым сталым чытачам, што цяпер падпісваю газэта абыходзіцца таньней. Падпіску прымаюць ва ўсіх аддзяленьнях пошты, а таксама на шапікі “Белсаюздруку”. Падпісная цана на месяц — **2043** рублі.

Дык падпісвайцеся!

Падпісны індэкс 63125.

Зварот да беларускага народу ў Дзень Герояў

Дарагія суродзічы!

Ад імя Рады Беларускай Народнай Рэспублікі вітаю Вас з угодкамі слаўнага Слуцкага Збройнага Чыну. Наш народ мае права ганарыцца слуцкімі героямі, якія былі гатовыя аддаць жыццё, каб жыла Бацькаўшчына!

Небясьпека незалежнасці Беларусі значна завастрэлася ў 2002 годзе. Лукашэнка даў наш край ня толькі да поўнай ізаляцыі, але і да адмоўнага стаўлення да Беларусі з боку нават найбольш добра-зычлівых заходніх дзяржаваў. Маскве толькі гэтага і патрэбна. Беларусь цяпер ізаляваная нагэтулькі, што Пуцін не пасаромеўся прапанаваць уключыць яе ў склад Расеі.

Калі наш народ не дакажа, што ён зьяднаны ў змаганні за незалежную і дэмакратычную сваю дзяржаву і не дазволіць, каб усходні сусед ізноў яе паняволіў, Запад можа даць Пуціну вольную руку. А тут няма патрэбы прыпамінаць, як Масква адносіцца да народаў сваёй імперыі, якія жадаюць з-пад яе вызваліцца. Хопіць глянуць на падзеі ў Чачэніі.

І таму, дарагія Суродзічы, карыстаю гэтую нагоду, каб Вас заклікаць да салідарнасці з усімі, хто бароніць незалежнасць, дэмакратыю і добрае імя нашага краю. Шануйце тых, хто змагаецца за Ваш дабрабыт, за Вашу годнасць. Выказвайце ім сваю падтрымку. Трэба, каб сьвет пабачыў, што народ наш не прадасць ужо сваёй душы за некалькі “чырвонцаў”. А там, дзе моцная душа, і зброя можа аказацца непатрэбная. Самая моцная сіла ў адзінстве.

Ведаю, што гэта вымагае з Вашага боку мужнасці і адвагі. Але ж гэтую мужнасць і адвагу мелі нашыя папярэднікі, у тым ліку гераічныя ўдзельнікі Слуцкага Збройнага Чыну. Няўжо ў нас яе ня стане?

Дык памажы нам Божа!
Жыве Беларусь!

Івонка Сурвілла, Старшыня Рады БНР
27 лістапада 2002 г.

прачытана ў газэтах

Памагаюць, як кашаль хваробе

Магчыма, вы чулі, што больш сотні “выдатных канадзейцаў” выступілі ў абарону ірацкага дыктатара Садама Гусэйна, якога мілітарнаю сілаю хочуць знішчыць амерыканскі прэзідэнт Джордж Буш і брытанскі прэм’ер-міністар Тоні Блэр.

Пра гэта паведаміла таронцкая газэта “Таронта Сан” 26 верасня. Тэмаю Гусэйна, які ня хоча пазбыцца сваёй зброі масавага знішчэння, цяпер займаецца сусветная прэса, палітыкі, уплывовыя людзі і перадусім тыя дзяржавы, якія намагаюцца стрымаць “здурэлага дыктатара”, што раней газамі вынішчаў тысячы курдаў і іранцаў.

Грамада “выдатных канадзейцаў” — гэта палітычна левыя артысты, інтэлектуалы, пісьменьнікі, рэлігійныя лідэры і актывісты. Яны ж — найчасцей тыя самыя людзі, што некалі гадамі зайдла даказвалі, быццам заходні вольны дэмакратычны сьвет напэўна разумее “добры і прагрэсіўны камунізм”. Цяпер жа такія, як Маргарэт Этвуд, Лінда Маквэйг, П’ер Бэртан, сэнатар Дог Рашэ, Дэвід Судзукі і Брус Кокбурн, цвёрдзяць, што “няма пераканальных доказаў, што Ірак мае ці плянуе мець і ўжываць зброю масавага знішчэння, небяспечную для цэлага сьвету. 20 гадоў назад Ізраіль разбамбіў ірацкі атамны рэактар, спыніўшы прадукцыю атамнай зброі”.

Гэтая група канадзейцаў, якая змагаецца “за мір”, якую чую ўплывовая левая сацыялістычная верхавіна, мае вялікі розгалас у дзяржаве. Між ёю — копішчы марксісты. Прэса і ТВ дае ім голас. Пра Беларусь і ейнага дыктатара яны маўчаць. Найлепш, каб бізнэс з Маскоўшчынаю квітнеў.

Кастусь Акула, “Беларусь”

лісты ў рэдакцыю

Дажылі да камунізму: жывём бяз грошай

Хоць, як вы пішаце, “Наша Ніва” — гэта наша газэта, бо друкуецца за нашы грошы, гэтым разам заклік “Дык падпісвайцеся!” падтрымаць не змагу. Няма чым. Дажылі, нарэшце, да камунізму, жывём бяз грошай. Зарплату саўгаснікам яшчэ за жнівень не аддалі і не збіраюцца. Завялі ў магазіны кніжкі. Прыходзім, атаварваемся: запішучы, потым грошы саўгас пералічыць.

Што цікава, не даюць па запісе гарэлки, віна, нават піва — толькі за грошы: новы кішталь барацьбы з п’янствам. Душэцца самагонкай. Засталося яшчэ пашпарты адабраць, каб сядзеў дурыны калгаснік на фэрме, нікуды не вылазіў, нічога ня ведаў.

Пятро Дырында, Вялікае Сяло, Сьвіслацкі раён

“Куш” адменены

На гэтым тыдні па шматлікіх просьбах віцэблянцаў абласное тэлерадыёаб’яднаньне мусіла змяніць графік выхаду перадачы, каб адмяніць трансляцыю перадачы “Большой куш” вытворчасці расейскай тэлекампаніі СТС.

На імя дырэктара тэлерадыёаб’яднаньня Уладзімера Мальчыкава прыйшло некалькі дзясяткаў лістоў, у

якіх тэлегледачы Віцебшчыны прасілі пазбавіць іх ад непрыстойнасцяў ды брыдкаслоўя, якія дазваляе сабе ў тэлеэфіры вядучы тэлеперадачы Атар Кушанавіч.

Такія прэтэнзіі віцебскія гледачы выказалі і да іншых расейскіх тэлевадоўцаў — такіх, як Малахаў ды Навіёў. Аўтары лістоў адзначылі, што апошнім часам нецэнзурная лаянка зрабілася характэрнай рысай расейскага тэлебачання.

А.Т., Віцебск

Маэстра Шалкевіч

20 лістапада а 19-й у менскім Доме вэтэранаў адбыўся канцэрт Віктара Шалкевіча. Сышлося блізу чатырох сотняў гледачоў і слухачоў. Багата было моладзі. Пунктуальны Шалкевіч пачаў вечар, не чакаючы, пакуль публіка зойме месцы адпаведна набытым (досыць танна) квіткам.

Хутка пачаліся і сьпевы. Напачатку новыя. “Раманс” з матывамі “Ганкі”, прыгожае “Маё каханьне”, лірычна-патрыятычная “Песьня пра жаўрука”, сьцёбная “Баллада пра бамжа”. Маэстра не перадаў лішняга і пачаў сьпяваць вядомы рэпэртуар. “Гарадоцкі раманс” і ён жа на чэскай мове, “Шалёная”, “Ганка”, “Песьня пра саксафоніста Сярожу”.

Пасля кожных дзьвюх-трох песень

шла прамова з байкамі, анэкдотамі і камплімантамі на адрас гледачоў і свой таксама. Сёе-тое Шалкевіч ужо распаўдаў, напрыклад як езьдзіў па Беларусі з агітканцэртамі напярэдадні выбараў.

Пры канцы гарадзенскі пан меў кветкі і пацалункі ад жанчынаў, якія вачэй не адводзілі ад імпазантнай голенай галавы з барадой і жывымі вачыма. Ад астатніх — воплескі “бравалі” і ўспышкі фатакамераў. Мо хіба на сканчэньне лепш трохі болей лірыкі трэба было. А то песенькі пра горкае сьвінячае жыццё і жлобскую нацыю абрыдлі сваёй рэалістычнасцю.

Маэстра паабяцаў, што хутка можна будзе пабачыць ягоны новы альбом. А пад канец наступнага году мусіць з’явіцца сапраўдная опэра з інтрыгоўным зьместам.

Усевалад Сыцэбурака, Менск

Беларускі “Bulletin”

У Швэцыі выйшаў з друку нумар часопісу “Балцка-габрэйскі бюлетэнь” (“Östersjöjudisk Bulletin” № 3—4, 2002), прысьвечаны Беларусі. У ім — шэраг артыкулаў пра гісторыю беларускіх габрэяў, стан юдэйскіх бажніцаў і могілак, сучаснае жыццё суполак. У нумары шмат зьмястоўнай інфармацыі й цікавых каларных фотаў. Асобны матэрыял прысьвечаны Марку Шагалу. Ёсць таксама агуль-

ная інфармацыя пра Беларусь з ма-паю краіны.

Сярод актуальных артыкулаў — інтэрв’ю зь беларуска-габрэйскім пэтам Гіршам Рэлесам, намесьнікам старшыні Камітэту па справах рэлігіяў і нацыянальнасцяў Уладзімерам Ламекам, інфармацыя пра новы Цэнтар скандынаўскіх досьледаў у Менску.

Андрэй Катлярчук, Стакгольм

Жудасны падарунак

Здаецца, ужо няма чым здзівіць заходняга чалавека. Але некаторыя зьявы беларускай рэчаіснасьці яшчэ здольныя ўразіць і нават шакаваць француза ці немца. Якія? Напрыклад, літаратура, напрыклад, творы Сьвятланы Алексіевіч.

Натуральна, наша літаратура не нагэтулькі вядомая, як амерыканская ці расейская, затое яна ўмее прывабіць сваім “жудасным рэалізмам”, выклікаць сапраўдны выбух эмоцыяў.

Неяк, корпаючыся ў адной кнігарні Рэймсу з мэтай адшукаць падарунак для знаёмай, я выпадкова натрапіў на кнігу беларускай пісьменьніцы “Supplication” (“Чарнобыльская малітва”). Без ваганьняў набыў яе. Я не прадбачыў, які эфэкт зможа зрабіць гэты твор на французаў.

Пасля народзінаў, літаральна празь дзень, я страў знаёмую на знятках. На здзіўленьне ўсім, заўжды

Стужынская

Прэміяй Багушэвіча, якую прысуджае Беларускі ПЭН-цэнтар, уганараваная дасьледчыца гісторыі Ніна Стужынская — за кнігу “Беларусь мяцежная: з гісторыі ўзброенага антысавецкага супраціву 20-х гадоў XX стагодзьдзя”.

Прэмія была заснаваная ў 1994 г. Даюць яе за літаратурныя творы на гістарычную тэматыку. Сярод ляўрэатаў ужо былі Ўладзімер Арлоў, Генадзь Сагановіч, Міхась Чарняўскі, Алесь Белы й інш.

Уганараваньне адбылося ў памяшканьні ПЭН-цэнтру 25 лістапада, напярэдадні ўгодкаў Слуцкага збройнага чыну. Як значыў У.Арлоў, які ўручаў прэмію, Н.Стужынская атрымлівае яе за аднаўленьне аб’ектыўнай гісторыі і паказ гістарычнай праўды. Ейная кніга, якая выйшла ў 2000 г. мізэрным накладам у 300 асобнікаў, адгортвае маладасьледаваньня старонкі антыкамуністычнага змаганьня ў 1920-я — найперш гаворка ідзе пра Слуцкі збройны чын ды падпольную сялянскую партыю “Зялёны Дуб”. Дасьледчыца кажа, што ейная галоўная мара цяпер — каб нехта зь пісьменьнікаў уважэў герояў тае кніжкі ў мастацкай прозе.

Калі такое адбудзецца, хтось з сьлучакоў і зеленадубцаў стане ляўрэатам новай прэміі ПЭНу — імя Багдановіча. Пра заснаваньне такой аб’ясыць другі віцэ-прэзідэнт ПЭН-цэнтру Віталь Тарас. Дадаць яе будуць за найлепшы мастацкі кнігі году, незалежна ад жанру — паэзія, проза, драматургія. Першая прэмія будзе ўручана налета 9 сьнежня 2003 году — у дзень народзінаў Максіма.

АНАТОЛЬ КІРІШЧУК

Літвіна

Пакуль айчынныя літаратары ўзнагароджваюць гісторыкаў, міжнародная супольнасьць скіравала свой погляд на нашых журналістаў.

Так, прэмію “Залатое пярэ Сьвабоды”, заснаваную Сусьветнай асацыяцыяй газэтаў (САГ), атрымае Беларуска асацыяцыя журналістаў (БАЖ). Рашэньне пра гэта прыняла 26 лістапада Рада САГ — арганізацыя, якая яднае 18 тыс. газэтаў з 100 краінаў. У заяве САГ згадваецца, што гэта другі выпадак, калі ўзнагарода даецца не асобнаму журналісту, а цэлай арганізацыі. У 1969 г. “Пярэ” атрымала чэхаславацкая прэса. Прэмія даецца раз на год. Сёлета яе атрымаў Джэфры Н’я-рота з Зымбабве.

Цырымонія ўганараваньня БАЖ адбудзецца ў чэрвені 2003 г. у Дубліне — падчас Сусьветнага кангрэсу газэтаў і Сусьветнага форуму рэдактараў.

Пачэсную навіну Жанна Літвіна, прэзідэнтка БАЖу, стрэла ў Бэрліне. У складзе дэлегацыі беларускай апазыцыі (акрамя яе, А.Бяляцкі, В.Вячорка, А.Дабравольскі, А. Лябедзька) яна знаходзіцца там па запрашэньні нямецкага боку.

А.Ш.

вясёлая й узьнёслая Дэльфін на мяне паглядала мэрам конь з-пад дугі.

У часе пярэзвы я зразумеў, адкуль гэты настрой. Дэльфін з маці да поўначы чыталі чарнобыльскую хроніку і плакалі. Беларуска пісьменьніца іх нагэтулькі ўразіла, што маці наступным днём не пайшла на працу — засталася фрустраваць у кватэры. Адзінае, што яна вымавіла ўся ў сылязох: “Які жудасны падарунак!”, маючы на ўвазе кнігу, падараную мною шчыра, ад усяго сэрца.

Уладзь Гарбачкі, Віцебск

Горкі. Істэрн. Без канца

Чмур раённага маштабу. Лінч над беларускай сям'ёй. Маўчаньне аўтарытэтаў. Бяссьільле моцнае дзяржавы

“У СШ №4 г.Горкі адбыўся бацькоўскі сход”. Нічога не было б дзіўнага ў гэтым паведамленьні, каб ня своеасаблівасьць нагоды: сход сабралі, каб адахвоціць сям'ю Каральковых ад навучаньня іхнае дачкі па-беларуску.

Больш за тры гады людзі адстойваюць гэтае права. Праблема Каральковых і іх адносінаў з мясцовым аддзелам адукацыі трапіла ў СМІ, стала вядомай ўсёй краіне. Спачатку яе разглядалі скрозь прызму палітыкі і ня больш (Каральковы — сябры БНФ), цяпер выявілася сацыяльная афарбоўка. Падзеі ў Горках чарговы раз давялі, што праблема беларускае мовы і беларускамоўнага навучаньня — гэта ўжо не палітыка, а пытаньне правоў чалавека.

Мясцовыя ўлады ня ведаюць іншых шляхоў вырашэньня такіх праблемаў, акрамя рэпрэсій. Чыноўнікам з раённага аддзелу адукацыі не пазайздросьціш: міністэрства на іх цісьне, каб у Горках зьявілася беларуская школа. Сям'я Каральковых патрабуе таго самага. Аднак, каб вырашыць пытаньне, не стае кваліфікаваных кадраў, здольных якасна выкладаць прадметы па-беларуску, не стае і патрэбнай колькасьці вучняў, каб адкрыць паўнавартасную клясу.

Чым вырашыць гэтыя пытаньні, прасьцей — так здавала-

ся чыноўнікам — “зламаць” Каральковых. Але трапіліся зацятыя, нязломныя. Чыноўнікі пагражаюць судом — Каральковы не баяцца.

Чыноўнікі гатовыя на кампраміс. Ім няўдзяц, чаму Каральковы ня хочуць аформіць дзіця ў вясковую беларускую школу. Чыноўнікі нават абяцаюць вазіць дзіцячынку ў тую вёску. Аднак Каральковы жывуць у Горках ад нараджэньня й сяло для іх — чужое, варожае асяродзьдзе. Не таму, што тамака народ дзікі, папросту тамака іншы культурны кантэкст, жывуць і думаюць людзі па-іншаму.

І вось, вычарпаўшы ўсе спосабы ўздзеяньня на Каральковых, горацкі аддзел адукацыі й адміністрацыя школы наносяць удар ніжэй паяса. Яны ініцыююць бацькоўскі сход. Бацькам прапануецца выказаць сваё стаўленьне да магчымага пераводу аднае з пятых клясаў на беларускую мову. Каб надаць значнасьці мерапрыемству, на сход запрашаюць супрацоўнікаў абласнога ўпраўленьня адукацыі ды тэлебачаньня. Ладзяць такі міні-эшафот сям'і патрыэтаў і цэлай “матчынай мове”, ідэі яе адраджэньня.

Абмеркаваньне нагадвала травень 1995-га. І тады, і цяпер ад народу патрабавалі мандат. І ўлада мандат атрымала.

Сход распачаў дырэктар, які

абвесьціў прысутным аб мэце мерапрыемства і дадаў, што веданьне мовы найбольш уплывае на фармаваньне асобы. Наступным быў намесьнік начальніка аддзелу адукацыі, які давёў, што на дадзены момант распрацаваная праграма пераводу аднае з горацкіх школаў на беларускую мову навучаньня.

Пасьля на сходзе выступіла група падтрымкі з Магілёва. Бацькі патэнцыйных беларускамоўных вучняў даведаліся аб выключнай ролі беларускай мовы ў ВКЛ і аб тым, што ў Магілёве ўжо амаль адкрытая беларускамоўная кляса з чатырох вучняў. Аб пэрспэктывах далейшага, пасьля школы, навучаньня не было сказана ні слова. Хочаш вучыцца, хочаш не — жыві гісторыяй, карацей.

Супраць беларускамоўнага навучаньня найбольш апантаны выступалі асобы, якія ў сілу сваіх службовых абавязкаў мусілі б, прынамсі, трымацца нейтральнасьці. Як высветлілася на сходзе, па-беларуску нельга вывучыць належным чынам матэматыку — толькі па-расейску ды па-ангельску. Казаў гэта вайсковец з мясцовага ваенкамату. “А палякі ці немцы як жа вучаць?” — спыталіся яго. “А во так і вучаць — адна назва, што вучаць”. Пры гэтым ён дужа наракаў, што сёлета зачынілі гурток беларус-

кага фальклёру — маўляў, дзіця вельмі шкадуе пра гэта.

Адна з настаўніц балюча адрэагавала на “рэзэрвацыю”. У гэтым яна ўбачыла зьнявагу нашай “дзярэўні”. Другая настаўніца так разнэрвавлася, што не змагла ў поўнай меры рэалізаваць сваю беларускамоўнасьць, хутка зьбілася й перайшла на мову большасьці. Пасьля сходу яна, падсеўшы да Каральковых, пераконвала, што тыя робяць дрэнна, пазбаўляючы дзіця калектыву.

Уцякач з Казахстану ня вытрымаў і таксама выступіў. Ён сказаў, што не разумее беларускай мовы, але шкадуе, што зачынілі фальклёрны гурток. Большасьць прысутных маўчала. Адчувалася, што тема гаворкі калі й закранае, дык не настолькі, каб прамаўляць. Усё адно вырашаць за іх.

Сход пытаньня ня вырашыў, хутчэй замацаваў пазыцыі бакоў. Улада вынікі сходу выкарастае, каб напісаць чарговую дакладную ў Мінадукацыі. Пры выпадку яны стануць аргумэнтам, каб чарговы раз пераконваць Каральковых у няслушнасьці іхных дзеяньняў — маўляў, народ супраць вас.

Каральковым жа бацькоўскі сход падаўся спробай зладзіць грамадзкі суд над імі. Сваёй пагарды такімі мэтадамі яны не хаваюць. Працяг змаганьня будзе.

Ірына Каралькова дабіваецца беларускай адукацыі для сваёй дачкі.

Калі б на сходзе аказаўся такі аўтарытэт, які змусіў бы натоўп маўчаць, а сэрца кожнага з прысутных прамаўляць, усё магло б скончыцца па-іншаму. Які б высек іскры, выбіў сылязу... Ня ведаю, хто мог бы стаць такім аўтарытэтам — Бураўкін, Дабравольскі ці Барыс Кіт. Але калі б такой здольнасьцю здымаць з людзей чмур валодаў нейкі палітык ці міністар і калі б ён не цураўся кідаць усё ды ехаць у кожныя такія Горкі, дзе адной маленькай дзіцячынцы дужа патрэбная ягонае прысутнасьць, такі чалавек і стаў бы новым лідэрам нашае палітыкі. Прынамсі, я за такім пайшоў бы.

Алесь Асішоў, Горкі

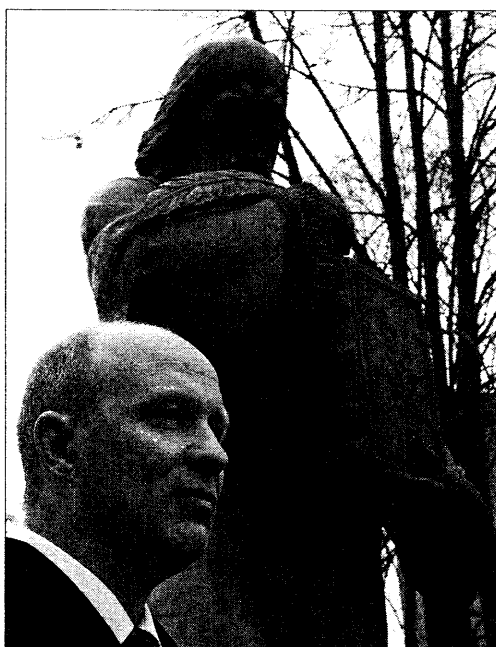
Лібэралы нясуць страты

Беларускі дзяржаўны ўнівэрсытэт зьменіць гаспадара. Рэктар Аляксандар Казулін едзе прадстаўляць Беларусь у ААН. Сярод кандыдатаў у рэктары БДУ — Жук, Кухарчык, Краўчанка і вечны дзядзька з Магілёва.

У пятніцу міжнародная камісія палаты прадстаўнікоў ухваліла кандыдатуру Казуліна. Сяргея Лінга, які дагэтуль быў прадстаўніком, верагодна, накіруюць на пэнсію. Ён сёлета адзначыў 65-годзьдзе. Новае прызначэньне Казуліна — ганаровая ссылка.

Цягам апошняга году А.Казулін знаходзіўся ў няпэўным становішчы. Пасьля таго як студэнты БДУ “няправільна” прагаласавалі на прэзыдэнцкіх выбарах, рэктара вывелі з складу Савету міністраў, а сам унівэрсытэт пазбавілі многіх ільготаў. Цэлы год А.Казулін ня меў пэўнасьці, ці доўга яшчэ прасядзіць у рэктарскім фатэлі. Хадзілі чуткі, што рэктарскую мантыю ён можа зьмяніць на турэмную робу. Справа скончылася ганаровай сыслай. Хоць лібэральна-капіталістычная партыя ў лукашэнкаўскім атачэньні панесла страты, асабіста Казулін, лічы, абышоўся лёгкім перапудам.

Праз ссылку ў ААН прайшлі Генадзь Бураўкін, зьмешчаны з пасады кіраўніка БТ, і экс-прэм'ер С.Лінг. Вось вернецца Казулін, малады й пэрспэктыўны, зь Нью-Ёрку “на белым кані” — можа, тады і высветліцца, ці дарэмна хадзілі чуткі пра выцэньне яго на прэзыдэнта Беларусі. Пагатоў,

А.Казулін пакідае сваю ВНУ “са шчытом”: 21 лістапада скончылася падпісаньнем мірнага пагадненьня спрэчка паміж БДУ і “Макдональдзам”, днямі навукоўцы ўнівэрсытэту атрымалі дзьве Дзяржаўныя прэміі за вынаходкі.

Хто стане новым рэктарам? Пасада важная нават у агульнадзяржаўнай гіерархіі. Нездарма БДУ пэўны час існаваў як асобнае міністэрства, непадкантрольнае Мінадукацыі. Менавіта ў БДУ праходзіла апрабацыю 10-бальная сыстэма адзнак. Як паказала прызначэньне прэзыдэнта Акадэміі навук, асаба можа быць самая нечаканая.

Наўрад ці рэктарам зробіцца ўладзімер Замятлін, якім палопалі студэнтаў год таму. Сёньня ён настолькі адышоў ад справаў, што ўявіць яго зьяўленьне ў

больш-менш актыўнай самастойнай ролі цяжка.

У калідорах БДУ найбольш імаверным кандыдатам лічыцца першы намесьнік міністра адукацыі Аляксандар Жук. Ён добра ведае ўнівэрсытэт “з сярэдзіны”: доўгі час працаваў прарэктарам, тутсама стаў доктарам пэдагагічных навук і прафэсарам. Дый для самога А.Жука гэта ня будзе паніжэньнем.

Ёсць таксама імавернасьць, што гэтую пасаду зойме сёньняшні рэктар Акадэміі кіраваньня Пятро Кухарчык. Да прызначэньня А.Казуліна ў 1996 г. ён паўгоду выконваў рэктарскія абавязкі.

Або — чаму б ня мог стаць рэктарам унівэрсытэту Пятро Краўчанка, нядаўна адзаваны з Японіі? Гэта задаволіла б і яго самога, і нацыянальную інтэлігенцыю, і ўнівэрсытэт. Пагатоў, сам сп.Краўчанка цяпер “бяз працы”.

Рэктара галоўнага ўнівэрсытэту краіны, без сумневу, будзе прызначаць А.Лукашэнка. Дарма што ва ўнівэрсытэце пасада рэктара выбарная: гэта ж не перашкодзіла ў 1996 г. загадам паставіць А.Казуліна. Той, праўда, ізноў увёў працэдуру выбараў рэктара (у 2000 г.) і нават на безальтэрнатыўнай аснове выйграў. Пагаворваюць, што пасаду рэктара А.Лукашэнка ўжо прапанаваў некаму з магілёўскіх чыноўнікаў ад адукацыі.

Аркадзь Шанскі

Тыдзень нашага жыцьця

Рэкордная свабода прэсы

Газэта “Местное время” пасьпела выдаць толькі тры нумары — і атрымала паведамленьне пра ліквідцыю “ў сувязі з парушэньнямі ў часе рэгістрацыі”. Хутка, відаць, апазыцыйныя газэты будуць выходзіць толькі раз, як за Пінсудзім.

Рэкордны рэйтынг Пуціна

Рэйтынг Пуціна ў Расеі перавысіў 80%. Даўно расейцы так нікога не любілі.

Антынародныя дэпутаты

Яшчэ адна дэпутаткая група, аналягічная думскай, зьявілася ў беларускай палатэ. Гэта “Народны дэпутат” на чале з лідэрам камуністаў Захарчанкам і экс-лідэрам камуністаў Малафеевым. Толькі ці адпавядае гэткае гульня ў Думу інтарэсам беларускага народу?

Новыя зьдзяйсненьні

Фэдэрацыі прафсаюзаў беларускай асабіста ППРБ дазволіў называцца Фэдэрацыяй прафсаюзаў Беларусі. За такое дасягненьне Леаніда Козіка вартна ўзнагародзіць ордэнам.

Справа коціцца да трыбуналу

Пракуратура адказала палатэ прадстаўнікоў у справе зьнікненьня вядомых палітыкаў: “Новых зьвестак няма”. Камісіі Парлямэнцкай асамблеі Рады Эўропы па гэтым пытаньні, што сабралася ў сэрду ў Парыжы, застаецца толькі ўзяць расьсьледаваньне ў свае рукі. Калі яна пацвердзіць, што адбыліся палітычна матываваныя забойствы, справа можа трапіць у міжна-

родны трыбунал.

Новы кіраўнік “Velcom”

Новым кіраўніком першага апаратара мабільнай сувязі GSM стаў Юры Акімаў. Раней ён працаваў начальнікам ўпраўленьня замежных сувязяў Мінсвязі. Шматзначны пункт ягонай біяграфіі: у 1982—86 г. быў на дыпламатычнай службе. Былы гендырэктар Мікалай Юшкевіч стаў намесьнікам Акімава.

Будуць бакаляўры і магістры

Сыстэма вышэйшай адукацыі ў Беларусі зробіцца дзьвюхступеннай з 2004 г.

Башы вінаваціць Маскву

Пажыцьцёвы прэзыдэнт пустэльнае Туркмэніі Сапармурад Ніязаў зьвінаваціў у замаху на сябе Маскву і туркмэнскіх уцекачоў, што зайшлі прытулак ў Расеі. Перад палацам Туркмэнбашы адбыўся мітынг ягоных прыхільнікаў. Яны патрабавалі караць тэарыстаў горла, хоць сьмяротная кара ў краіне скасаваная — злачынцаў высылаюць на папраўчыя працы ў Каракумы.

“Астра” трапіла не туды

Расейская ракета “Пратон” ня здолела вывесці на зададзеную арбіту эўрапейскі спадарожнік “Астра”. Не спрацавала чацьвёртая ступень, якая адказвае за размяшчэньне аб'екту на арбіце. Абсталюваньне вартасцю 300 млн. даляраў цяпер можа зрабіцца касмічным сьмецьцем. Ягоныя ўладальнікі ў выпадку чаго не пацерпяць: яно застрахаванае. Мікола Бугай

Перавагі Ельцынавага шляху

Улада вызначылася з сваёй пазыцыяй адносна мясцовых выбараў, што мусяць адбыцца 2 сакавіка 2003 г. 20 лістапада на паседжанні ўраду Лукашэнкі заявіў, што "мясцовыя саветы і органы выканаўчай улады павінны дзейнічаць у адной камандзе". Такую заяву можна было б расцэньваць як нейтральную, калі б яна не прагучала ў дні, калі Масква запусьціла мэханізм поўнай міжнароднай ізаляцыі Беларусі.

Намаганьнямі каманды Лукашэнкі ў краіне склалася эфэктыўная сыстэма правядзеньня выбараў усіх узроўняў. Вынікі іх вядомыя яшчэ да падліку бюлетэняў. Мясцовым структурам "вэртыкалі" не патрэбны афіцыйны загад і інструктаж зверху, каб яны пачалі працаваць на патрэбны вынік. Дастаткова прарэста намякнуць.

Умовай працы мясцовых саветаў і "вэртыкалі" ў "адной камандзе" ёсьць адпаведны склад дэпутатаў. Згодна з Выбарчым кодэксам, мясцовому чыноўніцтву дадзеныя ўсе неабходныя

паўнамоцтвы для працісканьня "сваіх" у мясцовыя саветы. Калі ж хто не дагледзіць і дэпутацкі мандат атрымае нязручна для ўлады асоба, давядзецца адказаць за тое, што не была забяспечаная "праца аднае каманды".

Трываласьць улады Лукашэнкі ў немалой ступені тлумачыцца тым, што інтарэсы вяршыні "вэртыкалі" і яе мясцовых структураў супадаюць. Верхавіна зацікаўленая ў забесьпячэньні палітычнага кантролю падчас выбараў. А мясцовым структурам зручна дзейнічаць, калі шараговым грамадзянам няма каму скардзіцца. Для таго каб утрымацца на пасадзе, дастаткова праводзіць на месцах "палітыку прэзыдэнта".

Травеньскія выбары, праведзеныя зь мінімальнай ступенню адпаведнасьці дэмакратычным крытэрам, дазволілі б гаварыць аб лібэралізацыі, "зьмякчэньні" рэжыму. Маўляў, Лукашэнка паціху адпускае лейцы напярэдадні сканчэньня другога тэрміну і перадачы ўлады абранаму народу палітыку. Але каманда Лукашэнкі вырашыла, як і раней, кантраляваць сытуацыю і ў цэнтры, і на месцах, трымаючы апазыцыю па-за сыстэмнай палітыкай. Няма сумневу, што і ў часе наступных парлямэнцкіх выбараў улада будзе трымацца ранейшай стратэгіі.

Адмова ад лібэралізацыі дае

Лукашэнку магчымасьць захаваць прэзыдэнцкую пасаду, напрыклад праз чарговы рэфэрэндум. Ён ня будзе "першапраходцам" на прасторы СНД — у Туркмэніі і Ўзбэкістане гэта ўжо адбылося.

Магчымы й іншы сцэнар. Захаваньне статус-кво дазваляе Лукашэнку на прэзыдэнцкіх выбарах 2006 г. прасунуць свайго пераемніка. Калі гарант Канстытуцыі будзе пэўны, што ў яго пасья страты пасады ня будзе "непрыемнасьцяў", ён можа на гэта пайсьці. Адпаведная пэнсія, дзяржаўнае лецішча, ахова, транспарт, нейкая ганаровая пасада — што яшчэ трэба, каб спакойна сустраць старасьць? Згадаем ельцынска-пучынскую ракіроўку.

Такі сцэнар вельмі імаверны. Беларусь эканамічна значна больш арыентаваная на Расею, чым згаданыя вышэй краіны Цэнтральнай Азіі. У інфармацыйнай прасторы пануюць расейскія тэлеканалы. Інтэграцыйныя ініцыятывы У.Пучіна, нядаўня "газавая атака" Крамля сьведчаць, што для цяперашняга расейскага кіраўніцтва хаўруснік у асобе Лукашэнкі больш не "святарная карова".

З набліжэньнем 2006 г. Масква будзе ўсё часцей рабіць спробы прыўласніць стратэгічныя аб'екты беларускай дзяржаўнай маёмасьці. Імкненьне ўсталяваць

кантроль над "Белтрансгазам" — толькі першы пункт у плянах Крамля. Беларускі бок аб'ектыўна ня можа пайсьці насустрач Расеі. Страціўшы кантроль над вялікімі прадпрыемствамі, Менск ня дасьць рады ўнутрыпалітычнай сытуацыі. Аналягічна трэба разглядаць і пытаньне нацыянальнай прыналежнасьці крэдытна-эмісійнага цэнтру ў межах "саюзнай дзяржавы". Гатовасьць Лукашэнкі "інтэгравацца" мае пэўныя межы.

Не атрымаўшы разуменьня з боку Лукашэнкі ў пытаньнях рэалізацыі сваіх плянаў, Масква можа зрабіць стаўку на больш адпаведную яе інтарэсам фігуру. Мэханізм поўнай міжнароднай ізаляцыі Беларусі можа быць запущаны адначасова. Нягледзячы на посьпех дыпламатычных і інфармацыйных акцыяў афіцыйнага Менску ў адказ на несьброўскія дзеянні Масквы, ён ня зможа "адбівацца" бясконца. Адмова саступіць пасаду ў 2006 г. азначае для Лукашэнкі рэальную перспэктыву трапіць у тупіковую сытуацыю. Пытаньне легітымнасьці ўлады трэба зьняць, іншага выйсьця няма.

Беларуская палітычная эліта не маналітная — у выпадку зьяўленьня рэальнага ціску ўзьнікнуць групы, што будуць імкнуцца забяспечыць стабільнасьць сытуацыі нават шляхам адхіленьня Лукашэнкі ад улады.

Створыцца канфліктная сытуацыя: інтарэсы менш ангажаваных ва ўладу прадстаўнікоў эліты, тэхнакратаў увойдуць у супярэчнасьць з інтарэсамі асобаў кшталту В.Шэймана, Ю.Сівакова, У.Навумава, "запаснікоў" У.Замяталіна, С.Посахава. Апошнія могуць сябе ўтульна адчуваць у Беларусі толькі пакуль А.Лукашэнка — прэзыдэнт. Ім ёсьць што губляць. Любыя прыкметы дэмакратызацыі беларускага грамадства прымусяць прадстаўнікоў гэтай хвалі шукаць прытулку там, дзе добра ўладкаваўся І.Ціцяноў, — у Расеі.

Так што "ўсёнародна абранаму" лепш будзе, не ствараючы сабе экстрэмальных сытуацыяў, перадаць уладу ў "надзейныя" рукі й сысьці з палітыкі ў 2006 г. Зьмена галоўнай палітычнай фігуры адчыніць перад былой палітычнай элітай Беларусі ("маладымі камуністамі і старымі камсамольцамі", разбаўленымі "дыназаўрамі" савецкага мінулага) перспэктыву нармалізацыі адносінаў з Захадам. Сапраўдныя майстры гульні з заходнімі палітыкамі ва ўладзе ёсьць — успомнім хоць бы "перарамовы" 1999 г. Але і ў гэтым выпадку паўстане пытаньне сапраўднае дэмакратызацыі й вяртаньня апазыцыі ў сыстэмную палітыку.

Андрэй Ляховіч

У нетрах Эўрапарлямэнту рыхтуецца чарговы "антыбеларускі дакумэнт".

Канфлікт Лукашэнкі з эўраструктурамі ўвайшоў у новую фазу, калі прэзыдэнт выказаў жаданьне ўдзельнічаць у саміце НАТО. Потым была адмова на ўезд у Чэхію і забарона наведваць краіны Эўразьвязу. Збоку падалося, што ЭЗ адрагаваў хутчэй эмацыйна, чым у адпаведнасьці з нейкім плянам. Але Эўразьвяз, магчыма, даўно рыхтаваўся. Сьведчаньне гэтага — праект дакумэнту, які рыхтуецца ў нетрах Камітэту Эўрапарлямэнту па міжнародных справах, правах чалавека і супольнай палітыцы ў галіне бяспекі й абароны. На 14-ці старонках дакумэнту — ня толькі апісаньне сы-

туацыі ў краіне, але й праект рэзалюцыі па Беларусі для Эўрапарлямэнту.

Апроч традыцыйных зваротаў

да беларускага кіраўніцтва й асуджэньня парушэньняў правоў чалавека, перасьледу апазыцыі, адсутнасьці дэмакратыі,

дакумэнт утрымлівае шэраг новых палажэньняў. Перш за ўсё, гэта заклік адрозьніваць падыход да Беларусі як памежнай краіны ад падыходаў да Украіны й Малдовы. Праект таксама пастулюе неабходнасьць усталяваць кантакты з "прагрэсіўнымі сфэрамі беларускага грамадства" і дэмакратычнымі палітычнымі партыямі, забяспечыць іх "дапамогай і падтрымкай". У пункце 9 канкрэтызуецца: Эўракамісіі варты павялічыць фінансавую падтрымку беларускім грамадзкім арганізацыям. Бо зважаецца на неабходнасьць ня толькі дэмакратызацыі, але і перадухіленьня ізаляцыі ўсёй краіны.

Ёсьць у дакумэнце і супярэчлівыя моманты. Так, роля галоўнага "дэмакратызатара" Бела-

русі ў праекце адводзіцца Расеі. Нічога не сказана і пра стаўленьне да беларускай незалежнасьці. І гэта ў той час, калі пазыцыя ЗША ў дачыньні да Беларусі значна больш акрэсьленая: "дэмакратыя і сувэрэнэтэт". Так што ў пазыцыях ЭЗ і ЗША па беларускай праблеме яшчэ хапае няўзгодненых момантаў.

Эўрапарлямэнт гатовы да адмовы ратыфікаваць такую важную для нас дамову аб партнэрстве і супрацоўніцтве з ЭЗ, каб ціснуць на беларускія ўлады — пакуль апошнія яўна не засьведчаць сваё імкненьне павяжаць дэмакратычныя правы і ўсталяваць у краіне вяршэньства закону. Такім пернікам (а трохі ўжо і бізуном?) эўрапейцы будуць вымушаць рэжым зьмяніцца.

Сяргжук Лісічонак

а пытаньне «НН»

За якім палітычным лідэрам Вы пайшлі б?

Генадзь Вінярскі, дырэктар "Беларускага кнігазбору": Цяпер ні за якім. Да 1996 г. пайшоў бы за Пазьняком. І на выбары, і ў разьведку, можа.

Алена Адамчык, фотамастачка: За сваім мужам. Гэта адзіны кандыдат сярод мужчынаў, які можа быць мною цалкам падтрыманы. За ўсімі іншымі, палітычнымі лідэрамі ці не, я ня бачу ніякага сэнсу некуды йсьці.

Уладзімер Беражкоў, галоўны рэдактар газэты "Прэсбол": За Уладзімерам Ярмошыным, калі б ён насамрэч займаўся палітыкай. Але ён хутчэй бізнэсовец. Сярод расейскіх — падтрымліваў бы Прымакова. А наконт сучасных

беларускіх — ня ведаю. Тут даводзіцца абіраць лепшае з горшага. Палітыкі, якія выклікалі ў мяне давер, ці зьніклі, ці паўміралі.

Генадзь Бураўкін, паэт: Бясспрэчна, што пайшоў бы і пайду за тым, для каго лёс Беларусі будзе галоўным у жыцьці. Калі буду бачыць, што гэты чалавек любіць свой народ, шануе, беражэ родную мову, ведае і штодзень вучыць сваю гісторыю, дык падтрымаю яго. Але трэба, каб менавіта такога захацеў увесь народ. І каб разам зь ім гатовы быў пайсьці на пакуты і барацьбу. А прозьвішча яго ня буду называць, бо вельмі хачу, каб ён застаўся жывым.

Вольга Іпатава, пісьменьніца: За любым адзіным кандыдатам ад дэмакратычных сілаў. Няхай нават ён і не адпавядае ўяўленьням нашых палітыкаў пра лідэра. Галоўнае, каб быў тым чалавекам, які зможа рэальна заяваць сэрцы выбаршчыкаў.

Вольга Кузьміч, старшыня Рады ЗБС: Адалена лідэра, за якім бы я пайшла, нагадвае Вінцук Вячорка. Але кандыдатуры, якую б я без развагаў падтрымала, няма. Ня бачу палітыка, здольнага зрабіцца добрым беларускім прэзыдэнтам.

Віталь Супрановіч, кіраўнік "Беларускай музычнай альтэрнатывы": Калі б Пазьняк на зье-

хаў зь Беларусі, дык, мабыць, падтрымаў бы яго. У свой час галасаваў за Ганчарыка. Але толькі таму, што ён быў адзіным кандыдатам. Цяпер лідэра, за якім бы пайшлі людзі, трэба шукаць толькі сярод маладых, ня вельмі раскручаных палітыкаў.

Барыс Чарнаглаз, пастыр царквы Ісуса Хрыста гораду Менску: Сёньня такой асобы, мабыць, няма. Дый, каб нешта вырашыць наконт чалавека, трэба зь ім асабіста сустрацца, паразмаўляць, глядзячы яму ў вочы. Так мы рабілі летась, падчас прэзыдэнцкіх выбараў. Пакуль давер у мяне выклікалі толькі вочы Івана Пашкевіча.

Апытала Вольга Анцыповіч

Сярод кіраўнікоў дзяржаваў ня толькі СНД, але й усяго сьвету найчасцей наведваў Крэмль Аляксандар Лукашэнка. Прапануем вашай увазе хроніку гэтых візытаў, мэты якіх цягам васьмі гадоў увесь час зьмяняліся.

У якасьці прэзыдэнта Беларусі Аляксандар Лукашэнка ўпершыню наведваў расейскую сталіцу 3 жніўня 1994 г. Ад прыхільнасьці расейскага кіраўніцтва залежала будучыня яго прэзыдэнства. Лукашэнка хацеў захаваць эканамічныя льготы, якіх дамогся Вячаслаў Кебіч. Расейскі прэм'ер Віктар Чарнамырдзін паабяцаў дапамагчы Беларусі “парадаі і грашыма”. “Яны гаварылі са мной як з роўным. Я рады, што Расея зразумела і падтрымала мяне”, — узрушана гаварыў беларускі прэзыдэнт. За кадрам засталася тое, што Расея па-ранейшаму дыктвала свае ўмовы.

У наступны раз Лукашэнка пабываў у Маскве 20—21 кастрычніка 1994 г., на сустрэчы кіраўнікоў дзяржаваў СНД. Падчас перамоваў з прэм'ерам Віктарам Чарнамырдзіным абмяркоўваліся пытаньні запазычанасьці Беларусі за энэрганосбіты (500 млн. даляраў), ільготныя цэны на газ і нафту. Лукашэнка распачаў гульні з Масквой: адключыце газ — грошай не атрымаеце. У той час незалежнікі скептычна сустрэлі словы Лукашэнкі пра тое, што “мы не здаём ніякага тут суверэнітэту, а хочам цывільзавана будаваць свае адносіны з тымі, безь якіх мы проста жыць ня можам”. Падчас гэтага візыту ў Лукашэнкі абвастрыліся адносіны з Барысам Ельцыным, які прапанаваў на пасаду кіраўніка Міждзяржаўнага эканамічнага камітэту краінаў СНД Вячаслава Кебіча ды зажадаў перанесьці сталіцу СНД зь Менску ў Маскву.

28 кастрычніка 1994 г. Лукашэнка зваліў дыскагенны радыкуліт, і кансультавацца ён паляцеў да маскоўскіх спэцыялістаў. “БДГ” пісала 31 кастрычніка 1994-га: “Прадстаўнік кіраўніка дзяржавы нардоп Лебедзька зь ня дужа адпаведнымі сытуацыяй ўрачыста-сумнымі інтанацыямі зачытаў па беларускай тэлевізіі афіцыйнае паведамленьне пра стан здароўя прэзыдэнта”.

Праз два тыдні, 11 лістапада 1994 г., вяртаючыся зь Сочы, А.Лукашэнка заляцеў у Маскву — сустрэцца з Чарнамырдзіным. Перамовы былі цяжкімі: Масква настойвала на акцыянаваньні й уключэньні ў “Газпром” газаводаў, што праходзяць па тэрыторыі Беларусі. У сярэдзіне лістапада “Газпром” паставіў ультыматум: цягам 12 дзён Беларусь мусіць сплаціць 420 млн. даляраў запазычанасьці за газ. Былі скарочаныя яго пастаўкі.

Пачатак інтэграцыйнай гульні

Зіма 1994—95 г. прынесла Беларусі безьліч эканамічных праблемаў, што не магло не адбіцца на ўзроўні жыцьця насельніцтва і, адпаведна, на рэйтынгу А.Лукашэнкі. Каб выратаваць сваю ўладу і абязброіць апазыцыю, у пачатку 1995-га ён распачаў інтэграцыйныя гульні. Лукашэнка зрабіў Расеі шэраг “падарун-

Лукашэнка зноў у Маскве

Дынаміка паездак у расейскую сталіцу

Тады яны абдымаліся...

каў”, галоўны зь якіх — таварны рэфэрэндум.

19 верасьня 1995 г. у Маскве Лукашэнка і Чарнамырдзін афіцыйна абмяркоўвалі ход рэалізацыі другога этапу “мытнага саюзу”, а неафіцыйна беларускі лідэр прасіў грошай, нафты і зьмены ставак мытных збораў. Ельцын і Лукашэнка падпісалі Дамову аб сяброўстве і супрацоўніцтве, якая дала Расеі права ўзаконіць вайсковую прысутнасьць у нашай краіне. Узамен Лукашэнка атрымаў энэрганосбіты па зьніжаных цэнах.

Расейскае кіраўніцтва вагаецца

У лютым 1996 г. “Газпром” ізноў патрабуе ад Беларусі выплаціць запазычанасьці за газ. Лукашэнка едзе ў Маскву, да Ельцына. Былі падпісаныя шэсьць пагадненьняў, якія рэгляментавалі эканамічныя адносіны Беларусі й Расеі. Лукашэнка дамогся часовай перадышкі, а расчучлены Ельцын паведаміў прэсе пра намер Расеі “дапамагчы Беларусі выйсьці да мора празь Калінінград”.

22 сакавіка 1996-га Лукашэнка ляціць у Маскву, але атрымлівае “адлуп”: расейскага прэзыдэнта чакаюць выбары, а Лукашэнка пачаў падыгрываць ягоным апанэнтам — камуністам. Так, ён падтрымаў думскае рашэньне пра дэансацыю Белаўескіх пагадненьняў.

2 красавіка 1996 г. у Маскве падпісваецца расейска-беларуская дамова аб стварэньні супольнасьці суверэнных дзяржаваў Беларусі й Расеі. Расея “сьпісвае” нам мільярд даляраў.

17 траўня 1996-га, саміт кіраўнікоў дзяржаваў СНД у Маскве: паміж Ельцыным і Лукашэнкам непаразуменьні. Ельцын бачыць у Лукашэнку канкурэнта ў змаганьні за пасаду “галоўнага інтэгратора”.

У жніўні 1996 г. замест заплянаваных перамоваў наноў абранага Ельцына і Лукашэнкі ў Маскве адбылася кароткая пратакольная размова. Гэта была помста Ельцына за падтрымку Лукашэнкам левых. Чарнамырдзін нагадаў Лукашэнку пра запазычанасьці, а беларускі прэзыдэнт прапанаваў “павялічыць патак расейскага капіталу ў Беларусь”. На гэта расейскі прэм'ер сказаў: “З вашым заканадаўствам хто ж да вас пойдзе?”

У пачатку верасьня 1996 г. Лукашэнка нечакана паляцеў у

Маскву. Адбыўся скандал: кіраўнік дзяржавы казаў, што сустрэўся зь Ельцыным, Чарнамырдзіным, Лебедзем, Прымаковым. Прэс-служба Лукашэнкі ўдакладніла, што зь Ельцыным ён не сустракаўся. Высьветлілася таксама, што сустрэча з Чарнамырдзіным насіла прыватны характар. Прычынай тэрміновай паездкі Лукашэнкі была спроба праяжданаць стаўленьне расейскага кіраўніцтва да ягонай ідэі зладзіць рэфэрэндум з мэтай падаўжэньня тэрміну паўнамоцтваў.

16 кастрычніка 1996 г. Лукашэнка ў Маскве сустракаецца зь Ельцыным і Чарнамырдзіным. Афіцыйна яны абмяркоўвалі пытаньні сацыяльна-эканамічнай інтэграцыі, неафіцыйна Лукашэнка чакаў словаў падтрымкі рэфэрэндуму. Расейскае кіраўніцтва “вучыла” Лукашэнка, але ў вырашальны момант яно падтрымала прэзыдэнта — яшчэ адзін посьпех Лукашэнкавых паездак у Маскву.

Супольныя інтарэсы

7 сакавіка 1997 г.

Ельцын і Лукашэнка размаўлялі на інтэграцыйныя тэмы. Расейскі прэзыдэнт настойваў на паскарэньні інтэграцыі, а Лукашэнка адтэрміноўваў.

23 траўня 1997 г.

Лукашэнка зь Ельцыным падпісалі саюзны статут. Напярэдадні візыту Лукашэнка намякнуў расейскаму боку, што ён заплюшчыць вочы на зьнішчэньне суверэнітэту Беларусі, калі яму дадуць магчымасьць удзельнічаць у выбарах кіраўніка саюзнай дзяржавы. Ніякіх гарантыяў Лукашэнка не атрымаў.

Увосень 1997 г. расейскія ўлады забаранілі Лукашэнку наведваць Яраслаўскую і Ліпецкую вобласьці — за тое, што ня выпусьціў Шарапета. У лістападзе “Газпром” нагадаў беларускаму ўраду пра запазычанасьці.

У студзені 1998 г. А. Лукашэнка наведваў Маскву, дзе яго сустрэлі прахалодна, як шараговага расейскага губэрнатора. Прэзыдэнт падпісаў супольны саюзны бюджэт. Ельцын імкнуўся за-

хаваць за сабой імідж “галоўнага інтэгратора”, адсоўваючы Лукашэнка на друг плян. Аднак той не адчайваўся. У лютым ён зь неафіцыйным візытам наведваў Прымор'е, дзе зрабіў шэраг гучных заяваў. Лукашэнка сказаў, што Беларусь вінавата Расеі 120 млн. даляраў, а Расея Беларусі — 800 млн. “Складаецца нейкае ўражаньне ў расейцаў, што Лукашэнка зь беларусамі на захадзе ледзь ня гіне, што ім вельмі патрэбна Расея для таго, каб іх утрымліваць і карміць. Самая сапраўдная бязглузьдзіца”, — гаварыў Лукашэнка.

25 сьнежня 1998 г. Лукашэнка і Ельцын падпісалі дэкларацыю аб намеры стварыць саюзную дзяржаву. Інтэграцыйныя гульні працягваліся ў інтарэсах абодвух бакоў.

Прыход у траўні 1999-га на пост прэм'ера Расеі Сяргея Сьцяпашына стаўся для А.Лукашэнкі трывожным сыгналам. У праекце новай саюзнай дамовы адсутнічала пасада прэзыдэнта саюзнай дзяржавы. А пасля зьяўленьня ўладзімера Пуціна ў Лукашэнкі ўжо не было шанцаў выйграць у яго выбары. Падчас сваіх візытаў у Маскву Лукашэнка цяпер больш увагі надаваў “выбіваньню” для Беларусі разнастайных эканамічных ільготаў — як было 23 верасьня 1999 г., калі Лукашэнка сустракаўся з тады яшчэ прэм'ерам Уладзімерам Пуціным.

Пуцін наступае

24—25 студзеня 2000 г. на саміт кіраўнікоў краін — удзельніц СНД Лукашэнка ехаў з таемнай надзеяй заняць вакантную (пасля адстаўкі Ельцына) пасаду старшыні Рады кіраўнікоў дзяржаваў СНД. Аднак яе перахапіў новы прэзыдэнт Расеі У.Пуцін.

23 студзеня 2001 г. Лукашэнка ў Маскве сустрэўся з патрыярхам Аляксіем II, атрымаў прэмію Міжнароднага фонду адзінства праваслаўных народаў. Гэта было слабое сьцягненьне для беларус-

мы з дапамогай Пуціна відэачынае. Як ні дзіўна, бездапаможнасьць беларускага прэзыдэнта найбольш яскрава праяўляецца якраз у перадвыбарныя месяцы. Становіцца зразумела, што адзіным магчымым апірышчам для Лукашэнкі зьяўляецца Масква”. Езьдзіў Лукашэнка не дарэмна: расейскае кіраўніцтва вырашыла падтрымаць яго, а не апазыцыю.

28 лістапада 2001 г. Аляксандар Лукашэнка правёў у Маскве трохгадзінныя перамовы з У.Пуціным. Гэта быў першы замежны візыт Лукашэнкі пасля выбараў. Яго неаднаразова адкладалі, а прэм'ер Міхаіл Касьянаў “не знайшоў часу” сустрэцца з Лукашэнкам. З Пуціным не было падпісана ніякіх дакумэнтаў, але курс на стварэньне саюзнай дзяржавы абвешчаўся нязьменным.

Магчымасьць для манэўру

Запамінальнай для А.Лукашэнкі сталася ягоная паездка ў Маскву 14 жніўня 2002 г. па запрашэньні У.Пуціна. На перамовах абмяркоўваліся кірункі двухбаковага супрацоўніцтва: пашырэньне гандлёва-эканамічных кантактаў, пэрспэктывы саюзнага будаўніцтва, узаемадзеяньне на міжнароднай арэне. Лукашэнка адзначаў, што па ўсіх гэтых праблемах “было дасягнута поўнае ўзаемадзеяньне”. Аднак асноўнай тэмай перамоваў сталіся пэрспэктывы стварэньня саюзнай дзяржавы. На скандальнай прэс-канфэрэнцыі Пуцін агучыў расейскія прапановы інтэграцыі, якія прыводзілі да паэтапнага зьнішчэньня беларускай дзяржаўнасьці. Лукашэнка адказаў толькі пасля вяртаньня ў Менск. Ён спрабаваў сябе ў ролі незалежніка, такую ж каманду атрымалі дзяржаўныя СМІ й органы ўлады. Пачаўся новы этап інтэграцыйных гуль-

REUTERS

Цяпер трымаюць дыстанцыю.

няў. Цяпер А.Лукашэнка больш асьцярожны. Становіцца Пуціна складанае — у Расеі набліжаюцца прэзыдэнцкія выбары, левая апазыцыя бачыць у Лукашэнку свайго хаўрусьніка. Гэтая сытуацыя дае яму выдатныя магчымасьці для новых манэўраў, якімі ён у часы Ельцына завабляў расейскага мядзьведзя ў беларускі гарод, а ў часы Пуціна пасьпяхова стрымліваў яго лат плоты.

Алег Тачоны

Гіпэрмаркеты замест рынкаў

“Аквабел” і “Чэрвеньскі рынак” адступаюць перад буйным капіталам

Нельга сказаць, што рынак “Аквабел” у Зялёным Лузе памёр. Хутчэй, ён паволі канае. Там, дзе раней стаялі кантэйнеры для аптовага гандлю, вецер ганяе смецце. Дзе-нідзе сыплюцца іскры — дэмантуюць кіёскі. Некаторыя з іх гаспадароў намагаюцца працаваць “да апошняга”, распрадаючы рэшту тавару, але большы зыск маюць нелегалы, якія прыгандлёўваюць пэтардамі.

Улады ўжо даўно пастанавілі зачыніць рынак. Гандаль на ім мусіў быць спынены яшчэ 1 верасня, але адміністрацыя, як і раней, збіралася арэндную плату. Ішлі размовы пра тое, што рынак будзе працаваць да 1 снежня. Аднак ужо 10 лістапада ў адміністрацыю “Аквабелу” прыйшла разнаўка з ДАІ, у якой патрабавалася да 16 лістапада зачыніць аварыйны выезд на Менскую кальцавую дарогу “з меркаванняў бяспекі”. Дырэктар рынку Пётра Сінкевіч вырашыў, што лепш сварыцца з прадпрымальнікамі, чым з ДАІ, ды паведаміў, што рынак зачыняць 16-га. Але прадпрымальнікі сабралі сход, на якім палыхалі адміністрацыю судом, і тая саступіла. Праўда, ненадоўга. 19 лістапада быў забароненыезд на рынак і з выездаў аўтамабіляў на рынак і з рынку. Выключэнне зрабілі толькі для велікагрузных плятформаў для вывазу кантэйнераў ды кіёскаў.

3 “Аквабелу” на “Экспавел”

За 150 мэтраў ад “Аквабелу” будуюць падобны да яго рынак “Экспавел”. Адчыніцца ён налета. Плошча выстаўных залаў рынку складзе 20 тыс. кв.м, а агульная плошча, улучна з паркоўкай на 3,2 тыс. аўто, — 12 гектараў. Адміністрацыя “Аквабелу” прапануе прадпрымальнікам пераехаць на “Экспавел”.

Здавалася б, прапанова добрая, але ня ўсё тут проста. Папершае, ніхто ня мае жадання вось так зрывацца са свайго месца — яшчэ колькі месяцаў таму адміністрацыя “Аквабелу” мела пляны развіцця рынку на 25 гадоў наперад. Па-другое, умовы на “Экспавел” абяцаюць быць яшчэ больш жорсткімі, чым на “Аквабел”. Толькі нямногія гандляры перайшлі на “Аквабел”; пэўная частка прадпрымальнікаў перавезла свае “кропкі” ў Ждановічы, а большасць увогуле ня ведае, што рабіць, бо, паводле іхніх словаў, “Аквабел” высмактаў усе грошы. Гандляры кажуць, што найбольш дзейным спосабам выцягвання з іх грошай

былі гэтак званыя дамовы на пазыкі, якія прадпрымальнікі мусілі падпісваць на колькі гадоў наперад, каб мець магчымасць працаваць. Сумы пад тых дамовы патрабавалі розныя — ад 1000 да 7000 даляраў. Перарэгістрацыя гандлёвага месца з чалавека на чалавека каштавала 500 даляраў.

Адзін прадпрымальнік распавёў, што выкупіў тры гандлёвыя месцы за 450 даляраў, разлічыўся на ўсім грашым. Праз некалькі тыдняў у яго забралі два, а грошай не аддалі. На “Экспавел”, кажуць, будучы яшчэ большыя паборы, ды і месцаў можа на ўсіх не хапіць, бо многія з іх ужо скупілі каўказцы.

Прадпрымальнікі, якія з 19 лістапада ня маюць магчымасці нармальна працаваць, хоць і заплацілі за арэнду, рыхтуюць пазоў у гаспадарчы суд — будучы патрабавалі з адміністрацыі кампенсаваць маральны ўрон і вярнуць частку арэнднае платы. Іх адвакаты кажуць, што “Аквабел” плянуе абвясціць пра сваё банкруцтва.

Чэрвеньскі напярэдадні “рэканструкцыі”

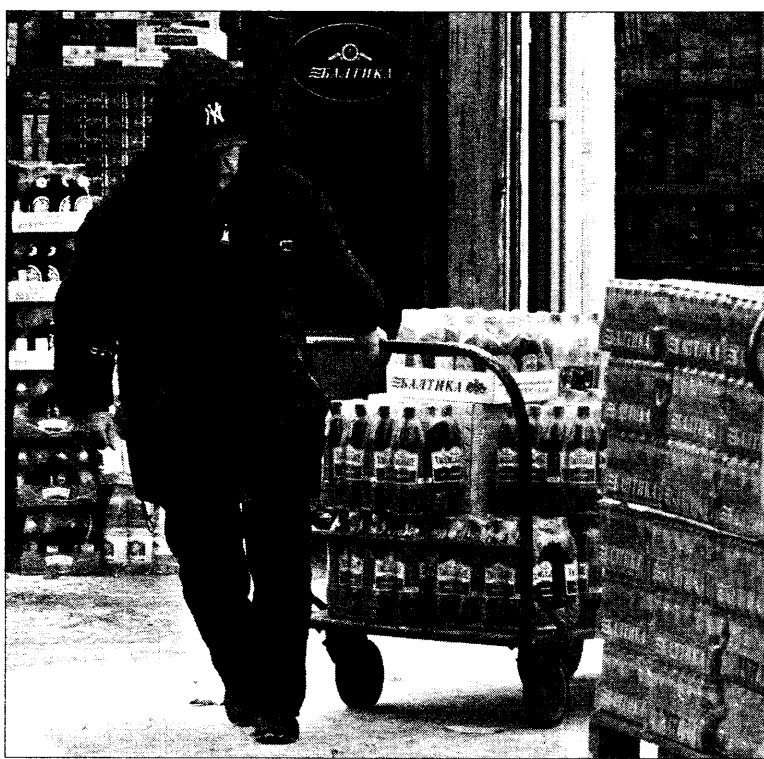
У 1997—98 г. сталічныя ўлады раіліся, як даць інвалідам магчымасць рэалізаваць свае гарантыі па занятасці, ня традзячы на

Прадпрымальнік Генадзь (“Аквабел”): Я стаю не пад дахам, а пад адкрытым небам, гандлюю поліэтыленавымі пакетами. Дык з мяне здымаюць грошы за электрычнасць! За што я плачу? За сонечную энэргію?

гэта вялікіх бюджэтных сродкаў. Выраслі зрабіць Чэрвеньскі рынак нечым кшталту базы для самарэалізацыі гэтай часткі насельніцтва. Цяпер сярод прадпрымальнікаў, якія працуюць на рынку, больш за 400 інвалідаў. Можна ўявіць сабе, які шок быў у гэтых людзей, калі яны даведаліся, што рынак з 1 студзеня зачыняецца.

“Белкаапсаюз” вырашыў ліквідаваць яго “ў парадку рэканструкцыі тэрыторыі”. Той, хто быў на Чэрвеньскім, ведае, што ён стаіць на гары, нібы на дзвюх вялікіх “прыступках”. На ніжняй прадаюць харч, а на верхняй — прамтавары. На ёй месціцца яшчэ й крама “Эўралюкс”. Ліквідацыю пачнуць з “верхняй прыступкі”, што даволі несудысна, бо там стаіць і галоўны офіс.

Адміністрацыя Чэрвеньскага, у

адрызнены ад аквабелскай, актыўна выступае супраць закрыцця. Ня дзіва: яшчэ ўчора яны на падставе пазыковых дамоў упрыгожвалі тэрыторыю, клалі асфальт, змянялі бардзюрныя камяні, будавалі новыя кіёскі і г.д. Аднак рынак — унітарнае прыватнае прадпрыемства “Бел-

тавога будаўніцтва. Цяпер вуліцы, якія атачаюць рынак, маюць ня менш за тры паласы руху ў кожны бок. З’явіліся шыкоўныя падземныя пераходы з ліфтамі, аздобленыя эўраплястыкам. Разлічаныя яны не на інвалідаў-гандляроў, якіх гоняць з рынку. Цікава, што тых пераходы ня маюць нішаў для гандлёвых кропак. Побач з рынкам зыхаціць свежай фарбай новая бэнзакалёнка “Белнафтахіму”. Для чаго ўсё гэта? Прадпрымальнікі кажуць, што “Белкаапсаюз” знайшоў фірму, якая пад маркай рэканструкцыі збудуе на месцы “Чэрвеньскага” гіпэрмаркет. Нельга выключыць і магчымасць пабудовы гіпэрмаркету на тэрыторыі “Аквабелу”, які выгадна месціцца ля Менскай кальцавой дарогі.

Менскія рынкі падобныя да ўсходніх базараў з іх заўсёдным хаосам ды сумнеўнымі санітарнымі ўмовамі. Апошнім часам сталічныя ўлады змагаюцца за “эстэтыку”: спачатку змусілі прадпрымальнікаў прыбраць з вялікіх вуліцаў кіёскі, а потым распачалі барацьбу з рынкамі ды кампанію пабудовы гіпэрмаркетаў. З пункту гледжання спажывуча, гіпэрмаркет — не такая ўжо й дрэнная рэч. Але для малых прадпрымальнікаў месца ў гіпэрмаркетах ня будзе. Толькі ў якасці звычайных пакупнікоў або звычайных наёмных работнікаў. Час постсавецкага бізнэсу сканчаецца.

Алесь Кудрыцкі

эканамічная хроніка

Знізіліся пакупкі валюты

У кастрычніку беларусы штодзень куплялі ў абменных пунктах 5,7 мільёна даляраў. Гэта на 9,5% меней, чым у сярэднім за студзень—верасень. Зніжэнне можа быць звязанае з павышэннем папулярнасці ашчаджэнняў у беларускіх рублях у сувязі са зніжэннем інфляцыі і са змяншэннем колькасці вольных грошай у людзей у выніку рэзкага росту камунальных выплатаў.

500 гаспадарак без заробку

Палата прадстаўнікоў прыняла закон пра рэарганізацыю сельгаспрадпрыемстваў. Страты каласы ды саўгасы, якіх у краіне больш за 1400, будучы зліваць з багацейшымі, дзяліць, пераўтвараць у акцыянерныя таварыствы і г.д. Бо 500 гаспадарак ня маюць грошай нават каб плаціць заробкі. Галоўную ролю ў рэарганізацыі будзе адыгрываць мясцовая улада. Значыць, бізнэсоўцы змогуць навізаць ёй свае сцэнары, як гэта было ў выпадку “Белавескай харчовай кампаніі”.

Нацбанк рэкамэндуе

Нацбанк раіць банкам знізіць адсоткавыя стаўкі па крэдытах. Звычайна такое робяць, каб “ажывіць” эканоміку, прыцягнуць інвестыцыі ды пашырыць вытворчасць. Гэта дрэнна адаб’ецца на рэнтабельнасці банкаў. Каб уратаваць сытуацыю, яны будучы змушаны зменшыць апрацыйныя выдаткі — г.зн. скараціць пэрсанал, адмовіцца ад малапрабытковых відаў дзейнасці.

Новая банкнота

50 тыс. рублёў — гэтакі намінал будзе мець новая банкнота, якую ўвядуць у зварот 20 снежня. Яна будзе цёмна-бірузовай, з выявай Мірскага замку. Банкнота мае новы элемент абароны ад падрабук — невялікую разэтку, якая змяняе колер ад залацістага да зялёнага, калі яе разглядаць пад рознымі вугламі.

З’рачып ад “Белтэлекаму”

“Белтэлекам” скончыў мадэрнізацыю таксафонаў у краіне — цяпер “універсальнымі” тэлефоннымі карткамі можна будзе карыстацца паўсюдна. Са звычайнага таксафону — тэлефанаваць па мясцовай сувязі, а з універсальнага — хоць за мора. На картках усталяваны “з’рачып”. Тут “Белтэлекам” аб’яў нават сістэму крэдытных плястыкавых карт “Visa”, якая пакуль карыстаецца традыцыйнай магнітнай паласой. Старыя карткі на 120 хвілін будучы скасаваныя налета ў верасні.

Падатканяплатнік

Дырэктар менскага УП “Кансікей” вінавацяць у тым, што летась ягонае прадпрыемства ад 20 чэрвеня да 31 жніўня ня сплывала падаткі ды не адлічвала грошай у пазабюджэтных фонды. Дзяржава спаганяе з дырэктара 857,5 млн. рублёў (каля 460 тыс. даляраў).

Газ, электрыка падаражэлі

У 246 разу пабышла цана газу, калі параўноўваць са студзеньскімі коштамі. Для тых, хто мае газавыя лічыльнікі ды газавы ацяпленне, яна вырасла ад 50,23 да 79,5 руб. (за 1 м³) у ацяпляльны перыяд і ад 59,5 да 103 руб. улетку. Тыя, у каго няма лічыльнікаў, але ёсць газавыя пліты й гарачая вада, маюць плаціць 825 руб. на чалавека ў месяц замест 476. Газ “у балёнах” будзе каштаваць 275 руб. за 1 м³ (раней было 160,6).

А.К.

Прайграны аўкцыён “Слаўнафты”

Аўкцыён па продажы дзяржаўнага пакету акцыяў “Слаўнафты” праваліўся. Беларускі ўрад “кінулі”.

На таргі, што адбыліся 22 лістапада на Беларускай валютна-фондавай біржы, выставілі адным лётам 515.087.000 акцыяў “Слаўнафты” (10,83% статутнага фонду). Урад, здавалася, спадзяваўся аддаць свае акцыі “Сургутнафгазу”. Кіраўнік гэтай фірмы ўладзімер Багданаў нават прыязджаў у Беларусь 19 лістапада. Але “Сургутнафгаз” нават не

падаў заяўкі на ўдзел, хоць і мае, паводле ацэнкі экспертаў, 4 млрд. “вольных” даляраў. На аўкцыён з’явіўся толькі “Слаўнафтабанк”, які прадстаўляе інтарэсы губэрнатара Чукоткі Рамана Абрамовіча з ягонай кампаніяй “Сіб-нафта”.

“Адзіны кандыдат” прапанаваў за беларускі пакет 210 млн. даляраў (на 10 млн. больш за стартуючую цану). Але беларускі бок плянаваў атрымаць за акцыі ня менш за 250 млн., таму было абвясцілі, што аўкцыён не адбыўся. Балазе, ён праходзіў за “зачыненымі дзвярыма” і грамадзкасць ня ведае ўсіх ака-

лічнасцяў перамоваў паміж “Слаўнафтабанкам” ды ўрадам. 25 лістапада адбыўся “другі раўнд” таргоў. Вынік той самы.

Гэта не пралік ураду, які “заламіў” занадта высокі кошт, а, хутчэй, узгодненая гульня расейскіх бізнэсоўцаў. Беларускі бок выходзіў з таго, што стартуючая цана акцыяў мусіць у адсоткавых адносінах стасавацца з расейскай (1,7 млрд. даляраў за 74,95% расейскіх акцыяў прыкладна адпавядаюць 200 млн. за 10,83% беларускіх). Рэальны агульны кошт “Слаўнафты” — каля 2,8 млрд. даляраў. Гэта азначае, што Беларусь мае права разлічваць прыкладна

на 300 млн. даляраў. Калі так, дык 210 млн., прапанаваных “Слаўнафтабанкам”, замала.

Магчыма, звесткі пра фінансавыя цяжкасці “Сургутнафгазу” й ягоная адмова браць удзел у аўкцыёне — тактычны ход, які мусіць збіць цану ды ператварыць гандаль у фарс, што скончыцца дамовай між ўрадам і кампаніяй. “Сургутнафгаз” зацікаўлены не столькі ў беларускім пакце акцыяў, колькі ў прыватызацыі беларускага нафтахімічнага комплексу. Беларусь жа хоча толькі прадаць акцыі, каб сплаціць “Газпрому” запазычанасць за газ.

А.К.

Забойства ва ўздрыгалавічах

У вёсцы ўздрыгалавічы, што на Мядзельшчыне, знікла была кабета. Знайшлі яе праз колькі дзён у рацэ Сэрвач. Спачатку людзі думалі, што ўтапілася сама: ці мала як бывае, немалая ўжо. Але судмэдэкспэрт пабачыў, што паветра ў ейных лёгкіх не было, а хрыбет пашкоджаны. Значыць, хтось задушыў. Высьветлілася, што зрабіў гэта тутэйшы ляснік, якому тая баба нібыта спаліла хлёў. Ён ужо прызнаўся. Ва ўздрыгалавічах і блізкіх Крывічоў ня ведаюць, што і думаць: чалавек той быў спакойны, разумны і непітушчы. Трэба ж было адважыцца на такое. Дапамагала яму жонка.

Вацлаў Звяруга, Мядзел

Пікет у Пінску

26 лістапада сябры КХП-БНФ правялі ў цэнтры Пінску санкцыянаваны пікет у падтрымку чачэнкаў. Восем удзельнікаў трымалі бел-чырвона-белыя і чачэнскія сцягі ды плякаты “Спыніць генацыд чачэнскага народу!”, “Расейскія фашысты — прэч з Чачэніі!”, раздавалі беларускія выданні. Жыхары гораду падыходзілі да пікету і выказвалі падтрымку. Усе адзначалі выключную жорсткасць расейскіх спецслужбаў падчас штурму тэатру ў Маскве і тэрарыстычны характар рэжыму Пуціна. Міліцыя ж склала пратакол на Лявона Вабішэвіча й Ігара Саракавіка “за размяшчэнне пікету на 5 метраў далей дазволенага месца”.

Паводле прэс-рэлізу КХП-БНФ

Крыж па Зязюлю

У Сяньне на Віцебшчыне ўсталяваны крыж на сымбалічнай магіле беларускага паэта Андрэя Зязюлі. Пад гэтым псеўданімам пісаў ксёндз Аляксандар Астравіч, які цягам трох гадоў перад сваёй смерцю ў 1921 г. служыў у Сеньненскім касцёле і быў тут пахаваны. Ушанаванне ягонае памяці адбылося з ініцыятывы мясцовае суполкі ТБМ і пры ўдзеле клубу “Спарта” і краязнаўчае суполкі “Спадчына”.

Выстава ў Шаркаўшчыне

У Шаркаўшчынскім цэнтры рамёстваў адчынілася выстава твораў з пленэраў памяці Язэпа Драздовіча, сабраных у культурна-асветным цэнтры ягонага імя ў Германавічах.

Табліца па Гераніму Праскім

Пра факт наведвання Віцебску папачнікам Яна Гуса, чыхам Геранімам Проскім у 1413 г. мусіць нагадаць мэмарыяльная шыльда на адным з будынкаў гораду. З такой прапановай да мясцовых уладаў звярнуўся краязнаўчы фонд імя Сапунова. Макет мэмарыяльнай шыльды зрабіў скульптар Валянцін Занковіч.

Міхал Чарвінскі, Віцебск

Выцвярзэньніку ня будзе

Берасьцейскі аблвыканкам вырашыў ліквідаваць медвыцвярзэньнік у Івацэвічах. Дысцыплінаваны райвыканкам гэтае рашэнне адобрыў. Выцвярзэньнік зарабіў сёлета за 10 месяцаў толькі 4.238.600 рублёў, а зь бюджэту на яго ўтрыманьне накіравана 45.909.900 рублёў.

Дыхтоўны будынак пуставаць ня будзе. Пасьля рамонту тут паселяцца пашпартна-візавая служба ды інспэкцыя па справах непаўналетніх.

Тавары на вэксалі

Працаўнікі 18 калгасаў Івацэвіччыны чакаюць не дачакаюцца заробкаў зь ліпеня. У трох гаспадарках чакаюць з чэрвеня. 765,7 млн. рублёў дзяржава вінаватая аграрнікам раёну. Каб неяк пагасіць гэтыя запазычанасьці, у нетрах мясцовай вэртыкалі наладзілася ноў-хаў: вясковым крамам загадана адпусьціць тавары па сьпісах, пададзеных праўленьнямі калгасаў. Кола пакупнікоў крыху пашырылася, аднак на вялікую грашовую выручку разлічваць не даводзіцца: тавары ж бяруць на вэксалі. Сяляне абмяжоўваюцца самым неабходным: набываюць у крэдыт хлеб, цукар, алей, віно, селядцы. Яны не губляюць надзеі, што “жывыя” грошы калісьці ўсё ж такі атрымаюць.

Алесь Лаўранюк, Івацэвічы

Новая кіраўнічка Магілёўскага ТБМ

23 лістапада адбылася канфэрэнцыя Магілёўскай абласной арганізацыі ТБМ. На пасадзе старшыні арганізацыі Міхася Булавацкага зьмяніла Натальля Лебедзева, выкладчыца беларускай літаратуры Магілёўскага ўнівэрсытэту. Дэлегаты заклікалі Міністэрства адукацыі спрыяць пашырэнню беларускамоўнай адукацыі, вырашылі звярнуцца з прапановай усталяваць у Магілёве помнікі Максіму Гарэцкаму й Цішку Гартнаму.

Магілёвец

Другі прэзыдэнт

І ў гэтым навучальным годзе ў Астравецкай СШ №2 не адышлі ад традыцыі выбіраць прэзыдэнта школы. Гэтую пасаду заняў вучань 11-й класы Ігар Сакалоў. Цяпер ён фармуе кабінэт міністраў. Былы прэзыдэнт школы Ўладзімер Кутко вучыцца ў Акадэміі пры прэзыдэнце Беларусі.

Мар’ян Вянгроўскі, Астравец

Indykaferma

Haspadar Viktor Lizevič pačau budavać fermu na 2 tysiačy indziusak kala vioski Hincavičy, što pad Baranavičami. Skončyc planuje za paŭtara hodu. Dumaje, što taki biznes maje perspektivu.

Ababrali carkvu

U vioscy Miłavidy abrabavali pravaslauņu carkvu. Skrali darazachavalnicu, lampadu, dva kryžy, kufli i šmat inšaha na 2 mln. rubloŭ.

Pamiraje baranavickaje piva Z novaha hodu Baranavicki kambinat charčovych praduk- taŭ nia budzie bolš varyć piva.

Pradpryjemstva pryznašasia, što bolš nia ŭ stanie kankuravać z inšym biełaruskim i zamiežnym pivam. Piŭny cech budzie pierarobleny pad vypusk pladovych vinaŭ i biezalkaholnych napojaŭ.

2 butelki i 15 tysiač

Da baranavickaha pensijnera, jaki handlavaŭ samahonkaj, uviečary ŭ chatu ŭtamilisia dvoje. Pabili staroha dy zabrali litar samahonki j 15 tysiač rubloŭ. Ale apychodavać dabro rabaŭniki nie pašpieli — zatrymała milicyja. Jany j nia dumali, što stary zajaŭi.

Niemaŭla na śmietniku

15 listapada na baranavickim haradzki śmietniku la vioski Dzieraŭnaja znajšli miortvaje niemaŭla, ukručanaŭ ŭ biełuju prašcinu. Milicyjanty razam z dak-tarami pačali pošuk maci-zabojcy.

Ruslan Raviaka, Baranavičy

Балбасаўскія вуліцы назвалі

Атрымалі назвы вуліцы мястэчка Балбасава (Аршаншчына). За савецкім часам на мапе яго не было, бо тут базавалася полк стратэгічнай авіяцыі. Пасьля яго вываду ў Расею пасёлак быў “рас-сакрэчаны”. Шматпавярховыя дамы маюць тут трохзначную нумарацыю. Вуліцы названыя традыцыйна: Юбілейная, Маладзёжная, Авіацыйная. Спрэчкі сярод дэпутатаў пасялковага савету выклікала прапанова назваць цэнтральную вуліцу ў гонар Сяргея Грыцаўца. Менавіта тут 16 верасня 1939 г. першы двойчы герой Савецкага Саюзу загінуў у авіякатастрофе.

Хлеб зь ёдам

У Воршы пачалі пячы хлеб з марской капустай. 20 грамаў гэтага хлеба ў дзень задавальняюць патрэбу арганізму ў ёдзе.

Падмуркі царквы

Падчас пракладання траншэі пад газ па вул. Уваскрасенскай у Воршы былі раскапаны падмуркі, складзеныя з валуноў на вапнавай рошчыне. Як мяркуецца, яны належалі Уваскрасенскай царкве XVI ст. Ужо ў пачатку XIX ст. яе не было. Побач з царквой існавалі могілкі, пра што сьведчаць знойдзеныя чалавечыя парэшткі. Людзі кажуць,

што шмат пахаваньняў было раскапана ў 1960—70 г. у часе будаўніцтва швейнай фабрыкі “Сьвітанак”, што месціцца побач. Схаваны пад зямлёй падмуркі знаходзяцца ў ахоўнай зоне гістарычнага цэнтру Воршы і будуць уключаныя ў Дзяржаўны сьпіс гістарычна-культурнай спадчыны.

Віктар Лютынскі, Ворша

Зьнік крыж

Падчас выставы васьковых фігур у Крыжаўскім раённым музэі са скульптуры салдата фашыскай Нямецчыны зьнік Жалезны крыж. Узнагарода была сапраўдная. Выстава зробленых з воску сусветна вядомых злучыццаў працавала ў Крычаве два тыдні. Індывідуальны адбыўся ў дзень закрыцця, калі выставу наведвала чарговая экскурсія школьнікаў.

Андрэй Кузьмін, Крычаў

“Хуткія” ад немцаў

На баянсе бялініцкай больніцы знаходзяцца тры “хуткія дапамогі” “мэрсэдэс-бэнц”. Першыя два аўтамабілі, падараваныя жыхарамі гораду Золінгену, ужо некалькі гадоў выяжджаюць на выклікі. А трэці набылі днёмі.

Як пры дзядых і прадзедах

Магілёўскі гарвыканкам ухваліў праграму па рэканструкцыі гістарычнай часткі гораду. Праграма разлічаная на 10 гадоў. Будаўнікі й архітэктары плянуюць узнавіць аблічча і атмасфэру старога места, вярнуць ягоным вулкам былыя назвы, дамам — каларовую гаму і старадаўнія фасады.

“Магілёўская хроніка”

На здымках: Гістарычная частка гораду сёньня (зьверху) і ў пачатку XX ст.

з Дубровы Сьветлагорскага раёну

Люба Цурка зарэзала мужа

Трагедыя здарылася акурт у пятніцу ў першай палове дня на вуліцы Маладзёжнай. Люба Цурка варсанула свайго мужа Аляксандра нажом, калі той спаў. Злачынству папярэднічалі не зусім цвярозыя акалічнасьці. Абое не цураліся сьпірытусавага зелья. Напярэдадні Аляксандар выбіў з калгасу нейкія свае грошы, пэўна, была замочка, якая скончылася трагедыяй.

Ахвяра часова нідзе не працавала. За сьпінаю Аляксандра дзьве турэмныя гісторыі, і быў ён чалавекам даволі агрэсіўным і злосным на грамадзтва і

жыцьцё. Ды і як не злаваць: куды б здароваму мужыку ні ўладкавацца на працу, дзяржава чыніла плаціць бухенвальдзкі заробак, аўтаматычна залічвае ў басоту. Кажуць, што і ў сям’і быў нялад.

Забойца Люба ў нецвярозым стане заўсёды была дастаткова агрэсіўная. У яе таксама былі праблемы з законам. Урэшце рэпрэсаваная агрэсія выйшла вонкі страшнай бядою для сям’і. Паліцыя арыштавала забойцу. Засталіся дзьве дзяўчыны, Юля і Алесь. Юля паступіла вучыцца ў Палескі сельска-

гаспадарчы тэхнікум, а Алесь даваўча-еца ў 11-й класе.

Суседзі са спачуваньнем паставіліся да Любы. Яны кажуць, што жанчына дбала пра дачок, была працавітай, і вінаваціць мужа ў дэградацыі жонкі. Да пракурора нават скіравалі ліст з просьбай выпусьціць Любу пад падпіску аб нявыезьдзе, каб падтрымаць дачок. Але марна.

Алесь забралі сваякі Любы, а Юлі суседзі сабралі трохі грошай ды ежы, каб адправіць на вучобу.

Як далей будзе — невядома. Вельмі

Грошы на патрыманую, але ў добрым стане “хуткую” дапамог знайсці пастар Эрнст Блайл з гораду Гастэхазбэрген.

Базыль Ліцьвіновіч, Бялынічы

Сьпіртаправод па дне рэчкі

У Салецкім раёне Літвы, што мяжуе зь Беларусіяй, затрымалі кантрабандыстаў, якія незаконна перапраўлялі церазь мяжу сьпірт, прычым рабілі гэта даволі арыгінальным спосабам. Яны праклалі па дне рэчкі Сольчыца, якая падзяляе ў гэтым месцы дзьве дзяржавы, сапраўдны сьпіртаправод. Для гэтага скарысталі звычайную трубу, канцы якой ля берагоў закапалі ў зямлю. Па гэтай трубе сьпірт пераганяўся зь Беларусі ў Літву, дзе за яго плацілі па пяць літаў (2700 рублёў) за літар. Падчас затрыманьня, якое праводзілася проста на рацэ, кантрабандысты спрабавалі ўцячы, скокчыўшы ў ваду, але ўдалося тое толькі аднаму злачынцу. Двое другіх — 43-гадовы літовец Юзэф Тубке-левічус і 32-гадовы беларус Станіслаў Войшнэ — ледзь не патанулі. А на беразе пагранічнікі ўзялі і яшчэ двух іхных памагатых.

Паводле “Советской Белоруссии”

Паводле “Советской Белоруссии”

2 ПАНЯДЗЕЛАК, СЪНЕЖНЯ

БТ

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Навіны
6.15, 7.15, 8.15 Добрай раніцы, Беларусь
9.15, 17.00 "Пецярбургская таямніца". Сэрыял.
10.05 Кола тэлеагляду.
12.20 Існасць. Духоўная праграма.
10.45 Плянэта АРТ.
11.10, 22.00 "Маля каханьня". Сэрыял.
12.20 "Славянскі базар у Віцебску-2002". Выбранае.
13.05 Тэлебрамэтар Прагноз надвор'я
13.20 І.Калнынін у мэлядраме паводле рамана С.Мозма "Тэатар". 1-я сэрыя.
14.25 "Берасьце". Дак. фільм.
15.20 "Таямніца Сагалы" Сэрыял для дзяцей.
15.45 "Сусор'е надзей". Нацыянальны тэлевізійны конкурс юных талентаў.
16.15 Мультылюб.
16.55 Кліп-абоема.
18.20 Шэрэн Стоун у мэлядраме "Волат" (ЗША).
20.05 Галоўнае пытаньне.
20.40 Калыханка.

21.00 Панарама. Інфармацыйны канал.
21.45 Навіны рэгену.
22.50 10 хвілін пра спорт.
23.20 Зона Ікс.
23.30 Сэрыял "Першая хваля" (Канада-ЗША).
0.20 Хакей. Чэмпіянат УЭХЛ. "Керамін-Менск" (Беларусь) — "Ліпае-Мэталург" (Латвія). 2-і і 3-і перыяды.

СТВ

5.00 "Мэш". Сэрыял.
5.30 "Шэршэ ля ФАН".
6.00, 15.35 "Чарапашкі ніндзя: новая мутацыя". Тэлесэрыял.
6.30, 15.05 "Джым Батан". Мультсэрыял.
7.00, 14.35 "Чалавек-павук". Мультсэрыял.
7.30 "168 гадзін".
8.15, 21.00 "Арт-экспрэс". Культурнае жыццёе сталіцы.
8.30, 23.00 "Тэхналегія".
8.40 "Меншчына. Людзі, падзеі, факты".
8.50 Кіно: Д.Хеслхорф у фантастычным баевіку "Супэрагент Нік Ф'юры".
11.00 "Навіны сусьветнай шоў-індустрыі".
11.30 "Яга, цёмная страсьць" Тэленавэла.
12.30, 16.30, 19.30, 23.10 "24 гадзіны".
12.50 "У нас усе дома". Сэрыял.
13.20, 18.35 "NEXT-2". Тэлесэрыял.
16.05 "Сьвет Бобі". Мультсэрыял.

16.50 "Сямейныя страсьці" Ток-шоў.
17.55 "Пад вуглом 23 з паловай". Дак. фільм.
18.25 "Хіт-момант".
19.45 "Навіны СНД".
20.00 "Добры вечар, маленькі...".
20.15 "СТВ-спорт".
20.35 "Партрэт у інтэр'еры".
20.50 "Запрашаем паскардзіцца".
21.15 Кіно: Крыс О'Донэл, Рэнэ Зэльгевэр, Брук Шылдз, Мэрая Керы ў рамантычнай камэдыі "Халасьцяк".
23.25 Футбольны кур'ер.
0.00 "Накаўт". Навіны боксу.
0.25 Кіно: Ігар Ледагораў, Гражына Байкішчыце, Мікалай Крукаў у дэтэктыве "Шэсьце залатых зьвяроў".

8 канал

17.30 Мультфільм "Том і Джэры".
17.40 Трылер "Чужы".
19.50 Дак. фільм "Рэптыліі і земнаводныя".
20.40 Тэлэкрама
20.45 "Вечарніца"
21.00 "Аўта-курс"
21.15 Маст.фільм "Невдзімка".

Першы музычны канал

7.00, 8.10 "Пад'ёмнік".
8.00, 22.00 "120/80".
8.30, 17.00, 20.30, 22.15 MegaMix.
12.00 "Azon".
14.00, 22.10 Навіны спорту.
14.10 "Інтэрактыў".

16.00 "Скул-парад".
18.30 Музыка.гу.
19.30 People-mix.

АНТ

8.00 Тэлеканал "Добрай раніцы".
9.00 "Контур".
9.40 "Што? Дзе? Калі?"
11.00, 23.25 "Фабрыка зорак".
11.30 Сьледства вядзе Калабоў.
15.50 Неспартыўная камэдыя "Выкладаньне цэнтравога".
17.20 "Чалавек і закон".
18.00, 20.30, 23.15 "Нашы навіны".
18.10 "Вялікае мыццё".
19.00 Чакай мяне.
20.00 Час.
21.10 "Хто хоча стаць мільянерам?".
22.10 Прэм'ера. "Сьледства вядуць зьнатакі". Справа №24. "Пуд золата". 1-я сэрыя.
23.55 Тэлеканал "Новы дзень". Шукальнікі "Зьніклыя скарбы Івана Грознага".

РТР

7.45 Камэдыя "Манахіны ва ўцёках".
9.35 "Ха". Маленькія камэдыі.
9.45, 22.30 Весткі. Дзяжурная часць.
10.00, 19.00 Весткі
17.50 Сэрыял "Зладзейка Шчасьце напрат".
18.50 "Дабранач, дзеці!".
19.35 Мясовы час. Весткі—Масква.
19.55 Расейская сэрыя. Прэм'ера. Сэ-

рыял "Мужчынская работа-2".
20.50 Тэлесэрыял "Людзі і цэні".
22.00 Ток-шоў "Весткі+".
22.45 "Дзяжурны па краіне". Міхал Жванецкі.

Культура

17.30, 23.00 Навіны культуры.
17.45 "Дапамажыце Тэлку".
18.05 Да 70-годзьдзя мэастра. Адкрыцьце Міжнароднага музычнага фестывалю "Радзівон Шадрын. Аўтапартрэт", Трансляцыя зь Вялікага тэатру Расей. 1-я частка.
19.20 "Пра час і пра сябе". Радзівон Шадрын.
20.00 Адкрыцьце Міжнароднага музычнага фестывалю "Радзівон Шадрын. Аўтапартрэт", Трансляцыя зь Вялікага тэатру Расей. 2-я частка.
21.05 М.Бэрман. "Чэхав на канале". Спэтакль тэатру "Камэдыянты" (Санкт-Пецярбург).
22.00 Весткі.
22.15 "Уяўны музей Міхаіла Шамякіна". Перадача 2-я.
23.25 "Начны палёт".

НТВ

9.00 Сеньня раніцай.
9.20 Надвор'е на заўтра.
9.25 "Надоёчы".
11.00, 15.00, 16.00, 17.00 Сеньня.
14.40 "Не радзіся пражойка, а радзіся шчасьлівай". Ток-шоў "Прынцып

даміно".
16.05 Сэрыял "Дальнабойнікі". "Самасуд".
17.15 "Увага: вышук!". "Бомба на плошчы".
18.00 "Сеньня" з Тацянай Мітковай.
18.35 Сэрыял "Грамадзянін на чальнік". 1-я сэрыя.
19.40 Дэтэктыў "Бандыцы Пецярбург". 1-я сэрыя.
21.00 "Сеньня ўвечары" з Кірылам Паздняковым.
21.35 Сэрыял "Трэці лішні".
22.15 Дак. драма "Зьлчынства і пакараньне". "Апэрацыя "Сьцэрва".

Эўраспорт

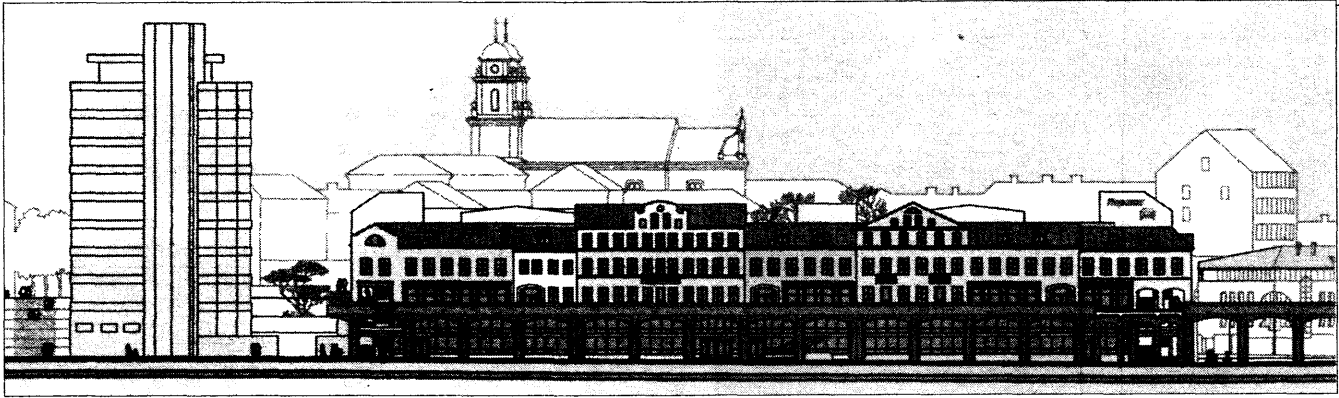
9.30 Аўтаспорт. Гонкі чэмпіянату ў Гішпаніі. Паўтор.
10.30 Алімпійскі часопіс. Паўтор.
11.00, 14.00 Дваябор'е. Кубак сьвету. Куусама, Фінляндыя. Паўтор.
12.30 Лыжныя гонкі. Кубак сьвету. Куусама, Фінляндыя. Паўтор.
13.50 Скачкі на лыжах з трампліну. Кубак сьвету. Куусама, Фінляндыя. Паўтор.
17.00 Футбол. Кубак чэмпіянату афрыканскіх краін.
19.00 Уэрагалы. Футбольны часопіс.
21.15 Цяжка атлетыка. Чэмпіянат сьвету. Польшча. Паўтор.
23.15 Уэрагалы. Футбольны часопіс. Паўтор.
1.00 Бокс. Паўтор.

Няміга на 400 месцаў

Гісторыю менскае Нямігі ў XX ст. можна абазначыць адным словам — “страты”. Гістарычная забудова — нізкія двух-трохпавярховыя дамкі, пятлястыя вузкія вулачкі — была знішчаная ў 70—80-я. Ужо ў нашыя дні пад маркай рэстаўрацыі дамы на скрыжаванні вуліцаў Рэвалюцыйнай і Камсамольскай былі знесеныя — заміж іх з’явіліся архітэктурныя муляжы-стылізацыі. Хутка ў тым раёне мае паўстаць яшчэ й паркінг на 400 месцаў, які “разгрузіць” цэнтар Менску ад аўтамабіляў.

Эскіз макету будучага паркінгу на Нямізе

Менгарвыканкам ды Мінкультуры ўжо далі згоду на пабудову паркінгу ў гістарычным цэнтры гораду. Найлепшым сярод прапанаваных праектаў прызнаны “Успамін пра Нямігу” — распрацоўка майстэрні ТАА “Трайпл” пад кіраўніцтвам архітэктара-рэстаўратора **Сяргея Багласава**. Цікавы факт: сам архітэктар сваім часам выступаў супраць пабудовы паркінгу на Нямізе. Аднак перагледзеў сваю думку. Падставай, паводле ягоных слоў, сталася назіранне за адрэстаўраваным Верхнім горадам: “Там жа цяпер не прайсці — усё застаўлена машынамі!”

Аркады, машыны і шапікі

На думку С.Багласава, рэканструкцыю мусіць зазнаць уся вуліца. Шматпавярховыя дамы Нямігі будуць на вышыні 6,6 м падзеленыя ўздоўж фасадаў гарызантальнымі плятформамі (аркадамі). Гэтыя вузкія (3 м) пешаходныя масткі над праезнай часткай вуліцы паяднаюць Нямігу з Ракаўскім перадмесцем.

Стылізаваныя “пад даўніну” (а la Траецкае) часткі дамоў, што мусяць узняцца над плятформамі, будуць мець 2—3 паверхі ў вышыню. Гэтак, на думку С.Багласава, будзе захаваная памяць пра невысокія дамкі Нямігі. Ніжняя частка дамоў будзе “сучаснай”, нестылізаванай.

Замоўцамі ў справе пабудовы паркінгу выступаюць фірма “Клясык” і ТАА “Паркінг”. Пакуль што яны далі грошай на год археалагічных даследаванняў на Нямізе і аплачваюць працу архітэктара.

Аўтапаркінг разлічаны на 400 месцаў. Ягоная пабудова, кажа С.Багласаў, дазволіць “разгрузіць” ад аўтамабільных стаянак пляц Волі, вуліцы Рэвалюцыйную і Камсамольскую. Заяджаць у паркінг можна будзе з самой Нямігі ды з пляцу Волі. Апроч месцаў для машынаў, у будынку будуць размешчаныя гандлёвыя ўстановы.

Праект пераробленай Нямігі выглядае прывабна. Сваё задавальненне ад убачанага варыян-

мы, якія стаялі ў XVIII—XIX ст. Гэта ўнікальная магчымасць”.

Паркінг можна рухаць

Супраць пабудовы паркінгу ў гэтым раёне выступае і грамадзкая ініцыятыва “Няміга-1570”. Адзін зь яе сяброў, намеснік старшыні Менскай гарадзкой рады Беларускага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры **Уладзімер Дзянісаў** пэўны, што будаўнікі канчаткова знішчаць рэшткі Халоднай сынагогі 1570 г. “У часе стварэння праекту не праводзіліся ніякія даследаванні: ні архіўныя, ні археалагічныя. Таму архітэктар ня дужа кампэтэнтны ў сытуацыі. Ужо цяпер падмуркі Халоднай сынагогі разбураюцца экскаватарам”, — кажа гісторык. Паводле слоў С.Багласава, пабудова тых парэшткаў не закране: “Мы адышлі ў праекце на 25 м ад будынку “Прампраекту”, каля якога месціцца падмуркі. Калі археолагі скажуць адсунуцца далей — адсунемся”.

“Калі ўладам хочацца ставіць паркінг у цэнтры Менску, можна знайсці шмат іншых месцаў”, — зазначае А.Трусаў. І прапануе будаваць яго ў раёне Старажоўкі. “Ніколі, нават у страшныя савецкія часы, не прадугледжваўся паркінг на Нямізе. Паводле ранейшых праектаў, ён плянаваўся ў сквэрку на рагу Нямігі й Гарадзкога Валу. Усяго колькі соцень мэтраў — пешкі прайсці можна”, — кажа У.Дзянісаў. Катэгарычна не пагаджаецца з гэтым С.Багласаў: “Вельмі далёка. Ніхто не паядзе з пляцу Волі, каб паставіць там сваю машыну”.

Некаму спадабаўся ўчастак

Паводле слоў У.Дзянісава, будаўніцтва паркінгу супрацьза-

коннае: “Раён Нямігі — помнік гісторыі, архітэктуры і горадабудуўніцтва дзяржаўнага значэння, гэта міжнародны помнік першай катэгорыі. Нават паводле савецкіх нарматыўных актаў забаранялася пабудова аўтастаянак на тэрыторыі помнікаў такога ўзроўню. Паркінг — гэта такія ж прамысловы аб’ект, як завод, фабрыка і г.д.! Высновы ўсіх экспертаў (НБА “Белінфарм-рэстаўрацыя”, Інстытут мастацтвазнаўства, этнаграфіі й фальклёру, інстытут “Менскгорада”) сыходзіліся на тым, што паркінг тут нельга ставіць. Але галоўны архітэктар Менску Аляксандар Чадовіч запатрабаваў даць экспертнае абгрунтаванне неабходнасці яго пабудовы. Выглядае, што некаму гэты ўчастак спадабаўся і гэты нехта хоча тут пабудавацца”.

Кіраўнік дэпартаменту па ахове гістарычна-культурнай спадчыны і рэстаўрацыі **Васіль Абламскі** прызнаў, што афіцыйных дакументаў, абгрунтаванняў на пабудову паркінгу сапраўды няма: “Гэта не архітэктурны праект, а эскізы. Вось вырашым прынцыпова, што і як мы хочам бачыць, тады і будзем афармляць патрэбныя дакументы”. Пакуль жа праект С.Багласава навукова-мэтадычная рада “прыняла да ведама” і даручыла архітэктару “далейшую дэталёвую распрацоўку праекту”.

Ліст да А.Лукашэнка з пратэстам супраць

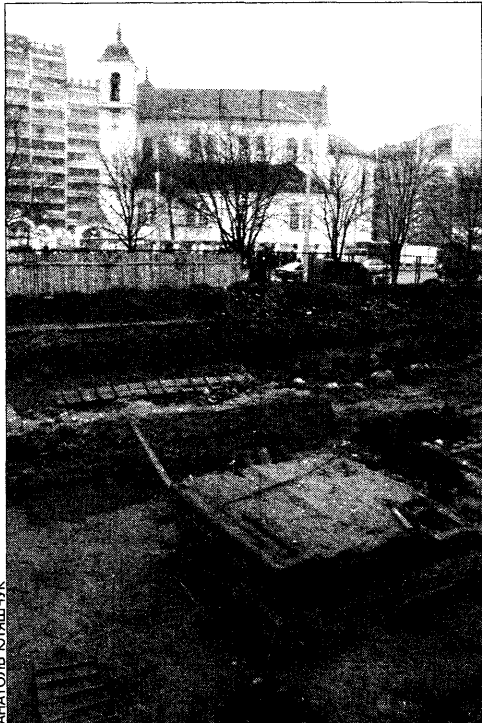
знішчэння сынагогі на вул. Дзімітрава, 3 і падмурку Халоднай сынагогі на Нямізе падпісалі 75 дэпутатаў палаты прадстаўнікоў нацыянальнага сходу — ад камуніста Ігара Катлярова да “лібэрала” Уладзімера Парфяновіча. Настойлівасць кіраўніка “Нямігі-1570” Якуба Гутмана дала плён. Кіраўніцтва ж дэпартаменту па ахове гістарычна-культурнай спадчыны зазначыла, што канчатковае рашэнне аб забудове Нямігі пакуль не прынятае, і задэкляравала правесці грамадзкае абмеркаванне праекту. Яшчэ можна штосьці змяніць.

Аркадзь Шанскі

Будынк старога Менску на месцы заплянаванага паркінгу былі знесеныя яшчэ ў пачатку 70-х. Замест іх некалькі дзесяцігодзьдзяў стаялі нязграбныя гандлёвыя шапікі.

ФOTOГР. АНАТОЛЬ КІЯШЧУК

Новы паркінг будзе стаяць на старых падмурках.

На пачатку лістапада Міністэрства адукацыі зладзіла навукова-практычную канфэрэнцыю “Праваслаўная духоўнасць і адукацыя ў новым тысячагодзьдзі” (VIII Сьвята-Эўфрасіньнеўскія чытанні), на якой, сярод іншага, абмяркоўвалася патрэба ўвядзеньня ў школах праваслаўнай адукацыі ў форме факультатываў.

Удзельнікі канфэрэнцыі на ўсялякі манер паўтаралі фразу А.Лукашэнка аб тым, што ў Беларусі 80% насельніцтва праваслаўныя. Таму пад рэлігійнай разумелася адукацыя праваслаўная. Удзельнікі канфэрэнцыі (з высокіх асобаў прысутнічалі мітрапаліт Філарэт і намесніца міністра адукацыі Т.Кавалёва, рэ-

гіёны былі прадстаўленыя дырэктарамі школаў, кіраўнікамі адукацыйнай “вэртывкалі”) казалі, што праваслаўная адукацыя ў школе неабходная дзеля супрацьстаяння сэктам і дзеля гуманізацыі адукацыйнага працэсу.

На пытанні адносна ролі іншых традыцыйных рэлігій і канфэсій у беларускім грамадстве было заўважана, што пры ўсім унёску іх у беларускую культуру, маўляў, менавіта праваслаўе мусіць атрымаць прыярытэтнае становішча як канфэсія, “маральныя нормы якой сталі асноватворнымі для беларускай дзяржавы”.

Пры гэтым на самой канфэрэнцыі былі агучаныя вынікі сацыялягічных апытанняў: праваслаўнымі запісваюцца 62% грамадзянаў, але толькі 27% наведваюць царкву і адзначаюць праваслаўныя сьвяты.

І гуманізацыя школы насамрэч патрэбная, і пагроза грамадзтву ад дэструктыўных сэктаў застаецца. Але нешта сумнеў бярэ, ці ўрокі праваслаўя дадуць карысць. А раптам дзеці будуць даваць лататы ад барадатых настаўнікаў у кірунку сэктаў яшчэ ахвотней, чым раней?

Гуманізацыя школы патрабуе перагляду школьных праграмаў, увядзеньня новых мэтодык выкладання і выхавання. Напрыклад, у Нямецчыне ўводзяць урокі медытацыі і ўрокі цішыні, калі цягам гадзіны ўся класа маўчыць і думае. Гэта, мяркуюць немцы, мусіць спрыяць выхаванню гарманічнай асобы. Нашыя ж праграмы, арыентаваныя на матэрыялістычны сьветагляд (“ад малпы”), непазьбежна ўводзіць у супярэчнасць з “Законам Божым” (“ад Адама”), што выкліча

толькі дыскрэдытацыю апошняга ў вачах вучняў. Разумеюць гэта і ў Міністэрстве адукацыі.

Намесніца міністра, пагаджаючыся зь неабходнасцю ўвядзеньня адукацыйнага па рэлігійнай факультатываў на рэспубліканскім узроўні, адзіна з выступоўцаў казала, што школа мусіць заставацца сьвецкай. Аднак яе правова засталася без апладысмэнтаў. А вось прадстаўнікі рэгіёнаў у сваіх выступавых засьведчылі, што на месцах поўным ходам ідзе супрацоўніцтва з царквой і ўводзяцца факультатывы па асновах праваслаўнай этыкі.

Складаецца ўражаньне, што дырэктары школаў толькі чакаюць адпаведнай урадавай дырэктывы, каб гэтая тэндэнцыя ўвасобілася ў рэальных зьменах прадметнага складу школьных курсаў. Улічым, што Закон аб

свабодзе веравызнання (ён лічыцца самым рэпрэсійным у Эўропе) надае праваслаўю прыярытэтнае становішча.

На канфэрэнцыі дагаварыліся нават да таго, каб патрыятычнае выхаваньне праводзіць супольна з... казацкім рухам у Беларусі. Відаць, з духоўнымі пераемнікамі тых самых казакоў, якія вынішчылі ў свой час палову насельніцтва Падняпроўя. Затое крытыкавалася ўвядзеньне ў школах новага эксперымэнтальнага курсу — валеалёгіі, асноваў сэксуальнага выхавання. Была прынятая пастанова патрабаваць ад Міністэрства адукацыі забароны дадзенага курсу ў дзяржаўных школах.

Шавінізм і кансэрватызм праваслаўнай царквы мала каго здзіўляе. А вось збліжэньне яе зь дзяржаўнымі структурамі пераходзіць ужо ў стадыю рэалізацыі інтарэсаў царквы дзяржаўнымі сродкамі.

Аляксей Башокоў, Марілёў

Бацькошкі ціснуць

а д у к а ц ы я

Працяг са старонкі 1.

У Літве жартуюць: нельга называць літоўцаў “нацыяй, якая вымірае”, журналісты паспяшаліся з высновамі пасля вынікаў нядаўняга перапісу. Хай сабе на раджалінасьць невысокая, але якая прагрэсія палітычнай актыўнасьці! Ды 17 кандыдатаў — гэта не адзіны кур’ёз выбарчае кампаніі.

Брат на брата

За пасаду гэтым разам змагаюцца, не зважаючы ні на партыйную прыналежнасьць (як старшыня Саюзу лібэраў Літвы (СЛЛ) Эўгеніюс Гентвілас і сябар СЛЛ журналіст Вітаўтас Матулявічус), ні на крэўнае сваяцтва — як той самы Матулявічус і ягоны родны брат Альгімантас.

Самая папулярная ў Літве — цяпер кіроўная партыя сацыял-дэмакратаў, але яе лідэр, прэм’ер А.Бразаўскас, у выбарах ня ўдзельнічае. Іншая буйная палітычная сіла Літвы — партыя кансэрватараў “Саюз Айчыны” — падтрымлівае кандыдатуру цяперашняга прэзыдэнта Валдаса Адамкуса, які мае найвышэйшы рэйтынг. Апрача В.Адамкуса, ёсць яшчэ два кандыдаты, якія не жылі ў Літве да незалежнасьці. Адзін з іх — колішні сябар і калега В.Адамкуса, амэрыканскі літовец, актыўны грамадзкі і палітычны дзяяч Казіс Бобяліс (парлямэнтар, лідэр партыі хрысьціянскіх дэмакратаў). Другі — аўстралійскі літовец, бізнэсовец Ёзас Пятрайціс.

Сярод кандыдатаў — лідэры многіх партыяў: лідэр сацыял-лібэраў Артурас Паўлаўскас, лідэр лібэральных дэмакратаў Раландас Паксас, Казімера Прунскене, што кіруе саюзам Сялянскай партыі і партыі Новых дэмакратаў, кіраўнік партыі “Сацыял-дэмакратыя—2000” Рымантас Дагіс, кіраўнік Цэнтрыскага саюзу Кястутіс Главіцкас.

Адамкус наперадзе

Вынікі апошніх сацыялягічных дасьледаваньняў сьведчаць, што за В.Адамкуса гатовыя галасаваць 34,3% рэспандэнтаў. Пасля В.Адамкуса найбольшую коль-

касьць галасоў маюць цяперашні старшыня Сойму А.Паўлаўскас — 10,6%, Р.Паксас — 6,6% і К.Прунскене — 4,8%. Рэйтынгі ўсіх траіх за мінулы месяц узняліся. Праўда, К.Прунскене апырэдзіў вядучы гумарыстычнай перадачы Вітаўтас Шэрэнас — 6,6%, што сталася яшчэ адным кур’ёзам сёлётнай кампаніі — зрэшты, кур’ёзам сумным. Як зазначыў штотыднёвік “*Siaurios Atėnai*” (“*Паўночныя Атэны*”) — адно з найбольш сур’ёзных выданьняў Літвы, — гісторыя з В.Шэрэнасам, прынамсі, дае падставы задумацца, колькі людзей у Літве асноўную інфармацыю атрымліваюць толькі праз “*Dviracių žinios*”.

“*Dviracių žinios*” (“Навіны ровараў”) — папулярная вечаровая перадача, толькі зь якой В.Шэрэнас і вядомы. Гэта гумарыстычныя штодзённыя навіны на незалежным літоўскім канале LNK, перадача даволі легкадумная і павярхоўная, бадай, бульварнага кірунку. У сьпісе кандыдатаў В.Шэрэнас і прадстаўлены як “вядоўца тэлеперадачы”, ніякая партыя яго кандыдатуру не падтрымлівае. Ніякага досьведу палітычнае працы В.Шэрэнас ня мае, яго перадвыбарная праграма досьць цямная. Затое ён — штовечары на тэлеэкране, у перадачы, якую ахвотна глядзяць і абмяркоўваюць па ўсёй Літве, яго кандыдатуру падтрымлівае найтанейшая ў краіне скандальная бульварная газэта “*Vakarines naujienos*” (“Вечаровыя навіны”).

Бальшыня кандыдатаў ня мае нават тэарэтычных шанцаў быць абранымі. Чаму ж іх гэтак шмат? Адна з прычынаў — нескладанасьць працэдур рэгістрацыі. Ахвотным стацца кандыдатам у кіраўнікі Літвы трэба падаць у Вышэйшую выбарчую камісію заклад ў 5,5 тыс. літаў (каля 1,6 тыс. даляраў), які вяртаецца пасля падачы сабраных 20 тыс. подпісаў, неабходных для рэгістрацыі. Нават на выбарах у літоўскае раённае самакіраваньне кандыдаты рызыкуюць больш.

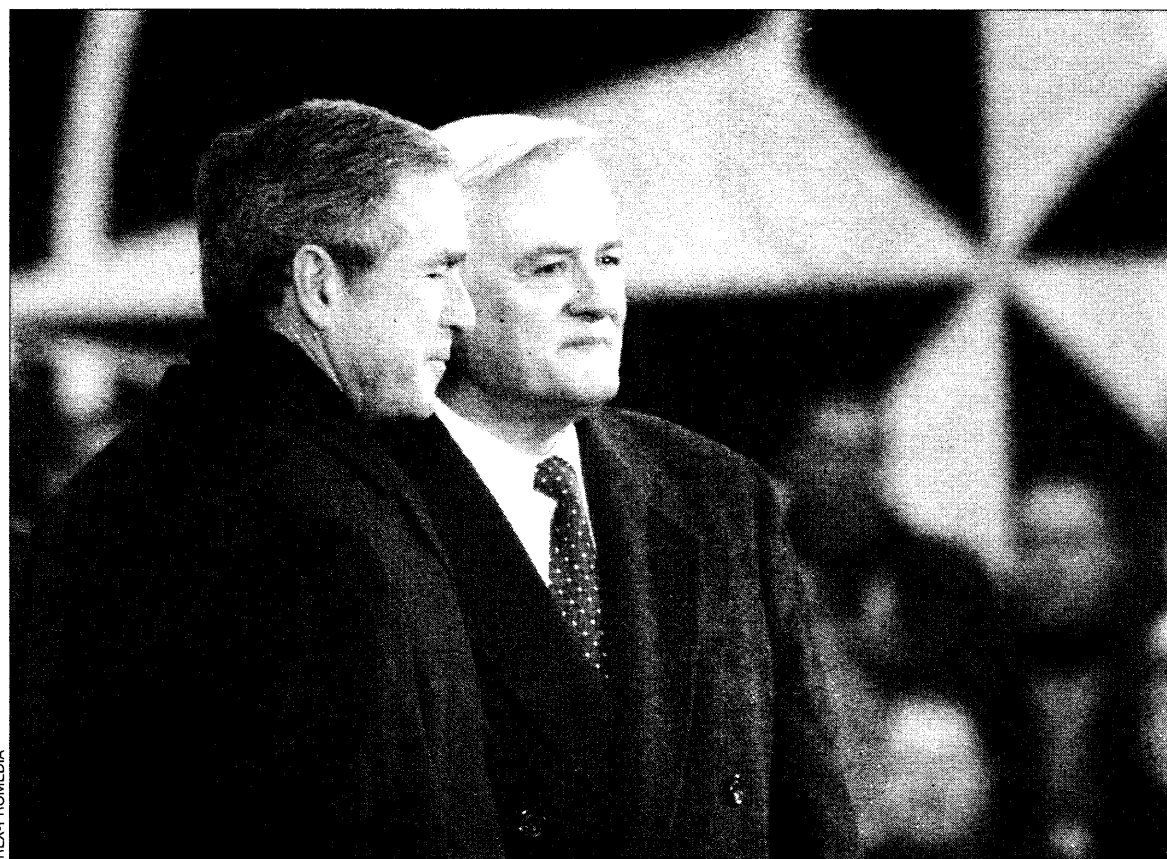
Непапулярны кандыдат

Невялікае зьніжэньне рэйтыngu В.Адамкуса тлумачаць ягонай занятасьцю перад сустрэчай у Празе і візітам прэзыдэнта ЗША ў Літву, а таксама падзеньнем папулярнасьці Партыі кансэрватараў, якая падтрымлівае яго кандыдатуру. Аднак папулярнасьць партыі — зусім не гарантыя посьпеху для кандыдата. Самая папулярная партыя ў Літве — сацыял-дэмакраты. І менавіта яе кандыдат, Віценіс Андрукайціс, паводле апошняга рэйтыngu, апынуўся на 13-м месцы па сваёй папулярнасьці. Сацыял-дэмакраты сабраліся на тэрміновы сход і паставілі адклікаць кандыдатуру В.Андру-

кайціса, але ён сам на гэты сход не з’явіўся — паехаў на сустрэчу з выбаршчыкамі. А.Бразаўскас адмовіўся даваць інтэрвю наконт гэтага і толькі неахвотна адказаў журналістам, што гэта ўсё “ўнутрыпартыйныя справы”. Мэды ж паведамілі, што сацыял-дэмакраты болей не падтрымліваюць В.Андрукайціса. Але ніякай афіцыйнай заявы партыя пакуль не зрабіла. Рэкламныя плякаты Андрукайціса з подпісам А.Бразаўскаса “падтрымліваю” засталіся некранутыя. А выбаршчыкі канчаткова забыліся: калі адзін зь лідэраў сацыял-дэмакратаў — не кандыдат ад гэтай партыі, дык каго ён прадстаўляе? А калі А.Бразаўскас па-ранейшаму падтрымлівае В.Андрукайціса, дык чаму адкрыта пра гэта не заяўляе?

Ня так трымаўся

У Літве кожны ведае — вельмі шмат пра гэта пішацца і гаворыцца, — што прэзыдэнт абавязаны, паводле Канстытуцыі, займацца толькі замежнай палітыкай, аховай краю і часткова заканадаўчымі ініцыятывамі — таму на абяцанкі кандыдатаў “навесці парадка”, “павялічыць пэнсіі і заробкі” людзі глядзяць скептычна альбо проста не зважаюць. Абіраючы прэзыдэнта, літоўцы абіраюць імідж сваёй краіны ў сьвеце ды кірунак замежнае палітыкі. Таму зусім мала ўзьняўся рэйтынг Артураса Паўлаўскаса — літоўцам не спадабаліся ягоныя паводзіны падчас апошняга пазьдзі ў Маскву, дзе ён “не трымаўся з належнай годнасьцю” (А.Паўлаўскас на мінулых выбарах ішоў амаль нароўні з В.Адамкусам).

Два прэзыдэнты. Ці паўплывае візыт Джорджа Буша (зьлева) у Вільню на рэйтынг Валдаса Адамкуса?

Прунскене і замежныя спэцслужбы

Важнай часткай іміджу выбаршчыкі лічаць і рэпутацыю кандыдата. Заўважна зьнізіліся рэйтынгі тых, каго апошнім часам злавалі на падманах. Так, вышэйшая выбарчая камісія патрабуе ад К.Прунскене, каб уся яе перадвыбарная рэклама абавязкова ўтрымлівала паведамленьне: “супрацоўнічала з КГБ”. Бо ў Літве існуе такая пастаnova: кандыдат у прэзыдэнты, які супрацоўнічаў з замежнымі спэцслужбамі, абавязаны нагадваць пра гэта ў кожнай сваёй рэкламе і паведаміць у заяве аб рэгістрацыі. Хоць К.Прунскене збіраецца аспрэчыць абвінавачаньні ў судзе, які мае адбыцца ў сярэдзіне сьнежня.

Аўстралійскі бізнэсовец

Адметнасьцю выбараў у Літве сталіся гісторыі з двайным грамадзянствам кандыдатаў — тых, хто да незалежнасьці жыў па-за межамі краіны. Так, скандал вакол амэрыканскага грамадзянства К.Бобяліса зьбіў ягоны рэйтынг на 4% — удвая. Кандыдат часта казаў, што даўно адмовіўся ад грамадзянства ЗША. Але нечакана выявілася, што ён зрабіў гэта толькі сёлета ў кастрычніку. Паводле рэйтыngu кандыдатаў, ён быў на другім месцы, а цяпер апынуўся на сьмьм.

Яшчэ адзін кандыдат, 45-гадовы Ё.Пятрайціс, да апошняга моманту меў ня толькі літоўскае, але яшчэ і аўстралійскае грамадзянства, хоць жыў і займаўся бізнэсам у Літве ўжо болей за 10 гадоў. Ё.Пятрайціс ледзьве паспеў апошняга дня рэгістрацыі адмовіцца ад аўстралійскага грамадзянства, а прэса тым часам шырока камэнтавала гэтую гісторыю. Калі спачатку ён запомніўся большасьцю літоўцаў тым, што “малады” і “абячае ствараць міні-калгасы”, дык цяпер першае, што кажуць, узгадаўшы ягонае імя: “А-а, гэты аўстралійскі бізнэсовец...”

Сымпатызонт Лукашэнка

Адзін з кандыдатаў — парлямэнтар Юліюс Весаляка — падзівіў Літву сваімі выступамі ў абарону Лукашэнка. Ён пратэставаў, калі Сойм падтрымаў пазыцыю Эўразьвязу адносна апошніх прэзы-

дэнтскіх выбараў у Беларусі. Ю.Весаляка тады заявіў, што Літва мусіць прызнаць выбары ў Беларусі легітымнымі, бо гэта былі “самыя сапраўдныя дэмакратычныя выбары”. Паводле апошняга апытаньня, рэйтынг гэтага кандыдата за кастрычнік вырас ад 1,9% да 2,1%, цяпер Весаляка займае 11-ае месца. Ягоная кандыдатура была зацьверджаная ў апошні дзень рэгістрацыі. Камісія знайшла ў ягоных выбарчых лістах болей за 5 тыс. подпісаў неіснуючых людзей. Але, згодна з законам, Весаляка быў зарэгістраваны: ён набраў 22,9 тыс. сапраўдных подпісаў. “Я ім заўсёды казаў — лепш меней, але запэўняйце сумленна, — адказаў Ю.Весаляка, калі ў яго запыталіся, як ён ацэньвае падробку подпісаў. — Гэта ж ня я падрабляў...”

Вораг Літвы — вораг ЗША

Найбольш непакоіць аналітыкаў пагроза другога туру выбараў. Для краіны гэта азначае лішнія выдаткі, безь якіх хацелася б абысьціся. Аналітыкі прадказваюць, што цяпер рэйтынг В.Адамкуса можа ўзьняцца, з улікам ягонай бездакорнай рэпутацыі і значнага посьпеху замежнай палітыкі, у тым часе як фінансавы цяжар далучэньня да НАТО выбаршчыкі яшчэ не пасьпеюць адчуць. В.Адамкус выканаў прынамсі адно сваё перадвыбарнае абяцаньне — адкрыць Літве шлях у Эўразьвяз і далучыць да НАТО. А навошта літоўцам НАТО, добра патрапіў растлумачыць Дж.Буш падчас свайго выступу на Ратушавым пляцы ў Вільні: “Цяпер кожны, хто абірае сваім ворагам Літву, абірае сабе ў ворагі й Амэрыку”.

Наперадзе другі этап перадвыбарнай кампаніі, калі пачнуцца выступы і дэбаты на публічным тэлеканале і дзяржаўным радыё. Усе кандыдаты маюць роўны этэрны час — 50 хвілінаў. Выступы кандыдатаў пераважна будуць у выглядзе дэбатаў, толькі вядучы-гумарыст В.Шэрэнас скарыстаецца з свайго часу на тэлевізіі адмысловым чынам — наладзіць уласную агітацыйную перадачу.

Таяна Поклад, Вільня

34,3%

10,6%

6,6%

6,6%

4,8%

4,0%

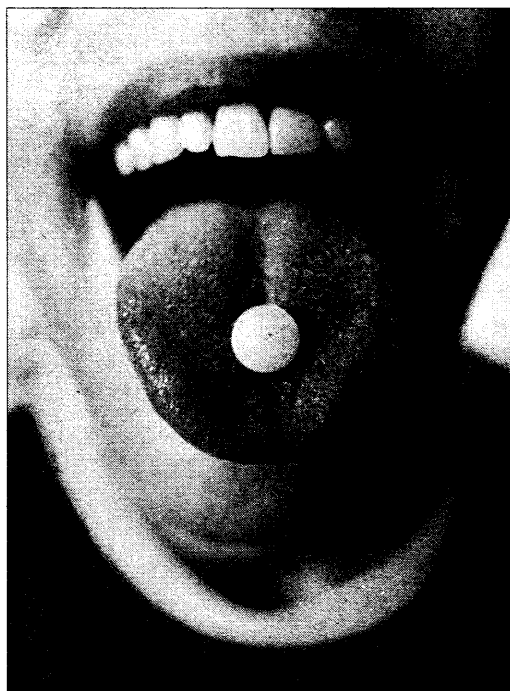

В. АДАМКУС А. ПАЎЛАЎСКАС Р. ПАКСАС В. ШЭРЭНАС К. ПРУНСКЕНЕ К. БОБЯЛІС

Жывучыя вірусы

За 50 гадоў, падчас якіх антыбіётыкі актыўна ўжываюцца чалавекам (у якасці лекаў і прафіляктычных дабавак да камбікорму для птушкі і свойскай жывёлы), мікраарганізмы навучыліся супрацьстаяць ім — выпрацавалі механізм прыстасоўвання. Хворы, які трапляе ў клініку, рызыкуе “падчапіць” шпітальныя штамы (віды) мікраарганізмаў, якія вызначаюцца ўстойлівасцю да антыбіётыкаў. Яны могуць выклікаць цяжкія захворванні ў людзей з аслабленай імуннай сістэмай, імунадэфіцытам, а таксама ў тых, хто прымае антыдэпрэсанты або мае патрэбу ў перасадцы касцявога мозгу ці тканак.

Сёння ў свеце выпускаецца больш за 500 разнастайных відаў антыбіётыкаў, і да многіх з іх мікраарганізмы прыстасоўваюцца. Дзеля вывучэння таго, як адаптуюцца хваробатворныя ві-

русы ды бактэрыі да лекаў, на базе Беларускага НДІ эпідэмія-лёгіі і мікрабіялёгіі (БелНДІЭМ) ствараецца адмысловы Цэнтар каардынацыі навукова-прыкладных даследаванняў у галіне ўстойлівасці мікраарганізмаў да антыбіётыкаў. Як кажа старшая навуковая супрацоўніца лябараторыі клінічнай і эксперымэнтальнай мікрабіялёгіі БелНДІЭМ Тацяна Ермакова, мікраарганізмы, устойлівыя да пэўных антыбіётыкаў, найчасцей узнікаюць

з-за некантраляванага ўжывання гэтага віду лекаў: “На трэба ўжываць антыбіётыкі прафіляктычна, як гэта робяць многія. Ня варта выкарыстоўваць іх і эмпірычна, як гэта прызвычаліся раіць дактары: давайце, маўляў, паспрабуем гэтыя лекі, а не падудуць — скарыстаем новыя. Такое ўжыванне і вядзе да зьяўлення ўстойлівых мікраарганізмаў”.

Праблема ўстойлівасці вірусаў і бактэрыяў да антыбіётыкаў існуе ва ўсім свеце. Даследаваннямі ў гэтай галіне апыаюцца Сусветная арганізацыя аховы здароўя. Замежны досвед будзе ўлічаны і пры стварэнні нашага Цэнтра. Дарэчы, самы блізкі з замежных цэнтраў, які вывучае ўстойлівасць мікраарганізмаў да антыбіётыкаў, размяшчаецца ў Смаленску, пры тамтэйшай медычнай акадэміі. Зь ім і з іншымі цэнтрамі ў СНД нашыя навукоўцы падтрымліваюць шчыльныя кантакты. У траўні 2003 г. яны плянуюць зладзіць міжнародную канферэнцыю. У ёй возьмуць удзел спецыялісты з усяе Эўропы і ЗША.

32-гадовы доктар Ян Гендрык Шон, адзін з найбольш вядомых сучасных фізікаў, нядаўна быў афіцыйна прызнаны за навуковага ашуканца і звольнены з працы ў славных амэрыканскіх “Bell Laboratories”.

Слава пра яго разлягалася па ўсім свеце. У Шона з першага разу атрымліваліся самыя сьмелыя эксперымэнты, пра якія іншыя маглі толькі марыць. Ён сканструяваў першы арганічны паўправадніковы лазер, вынайшаў першы звышправадніковы арганічны палімер, у часопісе “Science” апісаў дзеянне транзістара, які складаецца з адной толькі хімічнай малекулы! Гэты трыумф нанатэхналогіі рэдакцыя “Science” уганаравала тытулам “Пэраломнае адкрыццё 2001 г.”. І раптам, калі ўжо здавалася, што Нобэлеўская прэмія — толькі пытаньне часу, над навуковай кар’ерай доктара Шона згусьціліся чорныя хмары.

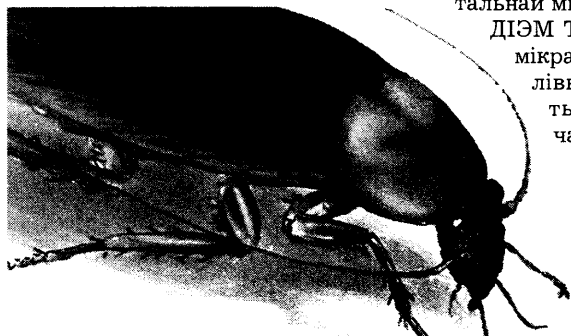
Па-першае, штотраў дзіўнейшым здавалася тое, што апроч ягонай каманды з “Bell Laboratories” аніводная іншая група была ня ў стане атрымаць гэтакія вынікі. А на пачатку 2002 г. хтось заўважыў, што Шонавы эксперымэнты ілюструюцца дакладна тымі самымі графікамі й лічбамі, што і досьледы навукоўцаў, якія

Крах фізыка-ашуканца

засналі няўдачу. Кіраўніцтва канцэрну “Lucent”, да якога належаць “Bell Laboratories”, стварыла незалежную камісію на чале з доктарам Малкалмам Біслі, прафэсарам фізікі Стэнфардзкага ўнівэрсытэту. Днямі камісія апублікавала справаздачу службовага расьсьледаваньня, давеўшы, што доктар Шон маніпуляваў зьвесткамі пра ўласныя васьці розных матэрыялаў і прыстасаваньняў і перайначваў іх на сваю карысьць. Апроч таго, ён не захаваў арыгінальных зьвестак і запісаў вымяральных прыбораў у кампутары, тлумачачы гэта надта малым аб’ёмам апаратыўнай памяці. “Такія дзеянні цалкам непрымальныя і зьяўляюцца навуковым злачынствам”, — вось выснова камісіі.

Гэтак скончылася нядоўгая бліскучая кар’ера Яна Гендрыка Шона, распачатая ў 1997 г., калі яго, маладога дактаранта зь нямецкага Констанцу, запрасіў у “Bell Laboratories” доктар Бэртрам Батлаг. Апошні ў той час спрабаваў атрымаць танныя арганічныя матэрыялы, праводныя плёсткі, які б мог замяніць у электроніцы дарагія крэмень. Першыя эксперымэнты Шона былі няўдалымі. І толькі зь лютага 2000 г., неўзабаве пасля ад’езду Б.Батлага на працу ў Швайцарыю, малады фізік пачаў “прадукаваць” навуковыя адкрыцці адно за адным.

У адказ на заключэньне камісіі Шону заставалася толькі пакаяцца ў сваіх ашуканствах.

Навукоўцы працягваюць даследаваць фізіялёгію самых брыдкіх насякомых.

Жыццё прусака, невялікай казюжкі зь сям’і тараканавых, пачынаецца ў момант, калі яйцаклетка злучаецца са сперматазоідам і; разам зь іншымі аплодненымі яйцаклеткамі, зьмяшчаецца ў капшук у выглядзе цвёрдай гладкай шкарлупіны. У пэрыяд высьпяваньня капшук белы і толькі нязначна выдаецца з набравлага брушка саміцы. Праз колькі гадзінаў ён ружавее, потым робіцца бэжавым, а праз пэўны час набывае колер сыпелага каштана. Здавалася б, яго можна ўжо адкладаць. Аднак саміца носіць капшук, прычэплены да брушка, яшчэ тры дні — чым вышэйшая тэмпература і вільготнасьць, тым менш. Калі б яна адклала яго — зародкі адразу ссохлі б. Але як чынам маці іх абвадняе? Вучоныя болей за сто гадоў марна расшуквалі хоць найменшую дзьорачку ў сьценцы капшука.

Прафэсар Дональд Мулінз, біёляг зь Вірджынскае палітэхнікі, аглядаў капшукі прусакоў пад сканавальным мікраскопам, які павялічвае ў 250 тыс. разоў. Праз адчувальную апаратуру ён пабачыў невялікія паглыбленьні, заўважныя ў частцы, найбліжэйшай да радзільных каналаў саміцы. Навуковец высунуў гіпотэзу, што яны вядуць да самага нутра капшука. Праз тунэльны мікраскоп, які дазваляе бачыць трохмерныя адбіткі паверхні ў атамным маштабе, ён урэшце ўбачыў тэя мікраскапічныя каналы.

Д.Мулінз і ягоная каманда высветлілі, што іх дыямэтру дастаткова, каб прапусьціць малекулы вады. Здоўжныя яны (хоць і павольней за ваду) прапускаць і шчыльнейшыя рэчывы — напрыклад, глюкозу. Аднак, на думку Д.Мулінза, гэта ня значыць, што прусак яшчэ і “корміць” яйца. Большыя малекулы, што прасочваюцца праз каналыцы, ідуць не ад саміцы да зародка, а наадварот. Такім чынам эмбрыёны інфармуюць маці пра ступень свайго разьвіцьця. Дзякуючы гэтаму яна адкладае капшук у самы прыдатны мо-

мант — непасрэдна перад тым, як прусакам ільга вылупіцца, — і толькі тады распачынае прадукваньне наступнага. Цягам 100—150 дзён свайго жыцця адна прусацыная самка прадукую ад чатырох да васьмі капшукі. Першы ўтрымлівае каля сарака яец, наступныя — штотраў менш, у апошнім іх каля трыццаці.

Ад дарослых малыя прусакі розняцца меншымі памерамі і адсутнасьцю крылаў. Нашыя прусакі ня лётаюць, крылы яны могуць скарыстаць хіба ў якасці парашутаў у

час падзеньняў. Яшчэ крылы важныя падчас “заяцання”. Калі прусак-самец спатыкае гатовую да размнажэньня саміцу, ён уздымае крылы, варушыць імі, а з адтулінаў у брушку пачынае выдзяляць духмяную субстанцыю. Саміца схіляецца да гэтага “нэктару” і каштуе яго, а самец тым часам павольна і далікатна падлазіць пад яе, штотраў далей і далей, пакуль канцы іхніх целаў не спаткаюцца. Тады самец высювае гачак, прымацоўваецца ім да партнэркі і зьмяняе пазыцыю: цяпер прусакі становяцца адно да аднаго задам. Гачак увесь час застаецца заціснутым. Да саміцы высюваецца наступная прылада, якая нагадвае вілы, — ёю самец таксама прытрымлівае партнэрку. Толькі цяпер залётнік можа ўзяцца за справу — ягоны палавы орган адпраўляе ў радзільны канал саміцы “пакуначак”, запоўнены сперматазоідамі. Апэрацыя гэтая складаная, цягнецца недзе гадзіну. Будучая маці праз імгненне гатовая ўжо прыняць наступнага кавалера, але, у прыныце, адной удалае блізкасці дастаткова, каб назапасіць насенне на ўсё жыццё. З гэтага моманту саміца ў стане прадукваць капшукі рэгулярна кожныя тры тыдні.

Адной саміцы дастаткова, каб гурмы прусакоў у невялікі тэрмін запоўнілі

дом, пякарню, гатэль, шпіталь. Прусакі вандруюць з будынку ў будынак. І ажно 85% нованароджаных дажывае да палавой сьпеласці. Дзякуючы фантастычнай прыстасавальнасьці да разнастайных умоваў, гэтыя інсекты апанавалі ўсе кантынэнты. Вайна, якую людзі вядуць супраць іхнага племя, цягнецца ўжо больш за 200 гадоў, і пакуль перавага на баку жамяры. Магчыма, цяпер, калі вядома, што капшукі, якія ахоўваюць іхныя яйцы, не такія недаступныя, як раней меркавалася, пашчасыць вынайсьці атруту, якая вынішчыць праблему ўжо ў зародку.

У свеце налічваецца каля 3,5 тысячы відаў тараканаў. Адны адкладаюць яйцы, іншыя жываюць аднаго дня. У Беларусі жыве блізу дзесяці відаў. Адным зь іх ёсьць вядомы нам прусак. Гэтая невялікая казюрка — самая распаўсюджаная сярод усіх тараканаў. Паходзіць яна з Афрыкі, з трохкутніка, абмежаванага Вялікімі азёрамі, Этыёпіяй і Суданам. Ва ўсходнюю Эўропу прусак трапіў з грэцкімі й фінікійскімі гандлёвымі караблямі. Найперш зававаў Візантыю, пасля — рэгіён Чорнага мора, паўднёвую Расею, Беларусь, а адсюль праз Польшчу рушыў на захад. Трапіў у Паўночную Амэрыку, адкуль распаўсюдзіўся на поўнач і на поўдзень. Спахапіліся позна — толькі ў сярэдзіне XIX ст., калі ён дабраўся да Брытанскіх астравоў. Туды ён, пэўна, трапіў “кантрабандай” у хлебных кашах жаўнераў, што вярталіся з Крымскай вайны. У Аўстраліі першага прусака вылавлілі ў 1893 г.

А.Ш.

У часе падрыхтоўкі матэрыялу выкарыстаныя зьвесткі з “The Journal of Experimental Biology”, “Gazety Wyborczej”

Забыты смак “сапяжанкі”

Працяг са старонкі 1.

Адам Кіркор у выпуску “Живописной России”, прысвечаным Беларусі, пісаў: “Садоўніцтва вельмі распаўсюджанае ва ўсім Беларускім Палесся. Сапраўды, можна сказаць, што няма ніводнага панскага маёнтку, у якім не было б плодовага саду. Шмат садоў у беларускіх гарадах і мястэчках; але найбольш цешыць, што і многія з сялянцаў маюць невялікія плодывыя сады”.

“Атонаўка” для Эўропы

Беларускае садоўніцтва давала значны прыбытак. Так, нямецкі саадавод А.Янсан, які наведаў Расейскую імперыю пры канцы XIX ст., сьведчыць: калі на Меншчыне і Магілёўшчыне здымалі яблыкі — кошта на іх зьніжэліся па ўсёй Эўропе. Адпраўленьня ўніз па Дняпры, беларускія яблыкі траплялі на рынкі Міжземнамор’я, а адтуль разыходзіліся па Заходняй Эўропе.

Гэта было і на пачатку XX ст. Статыстыка сьведчыць, што ў 1900—1902 г. зь беларускіх губэрняў вывезлі 653 тыс. пудоў яблыкаў, а ў 1911—13 г. — удвая болей, 1242 тыс. пудоў. Найбольш славілася прыдняпроўская “антонаўка” — з-пад Магілёва і Гомеля. А першае месца па экспарце яблыкаў трымалі паветы Гомельскі (48 і 186 тыс. пудоў у адпаведныя гады), Рагачоўскі (36 і 181 тыс. пудоў), Аршанскі (119 і 134 тыс. пудоў), Бабруйскі (95 і 118 тыс. пудоў), Полацкі (118 і 117 тыс. пудоў). Статыстыка падае звесткі па экспарце беларускіх яблыкаў у іншыя краі тагачаснай Расейскай імперыі ў 1911—13 г.: найболей вывезлі ў Санкт-Пецярбург (260 тыс. пудоў), Лодзь (29 тыс. пудоў), Царыцын (26 тыс. пудоў), Варшаву (24 тыс. пудоў), Мікалаеў (21 тыс. пудоў), Адэсу (16 тыс. пудоў),

Рыгу (13 тыс. пудоў), Кацярынаслаў (10 тыс. пудоў).

Грушы ад Лява Сапегі

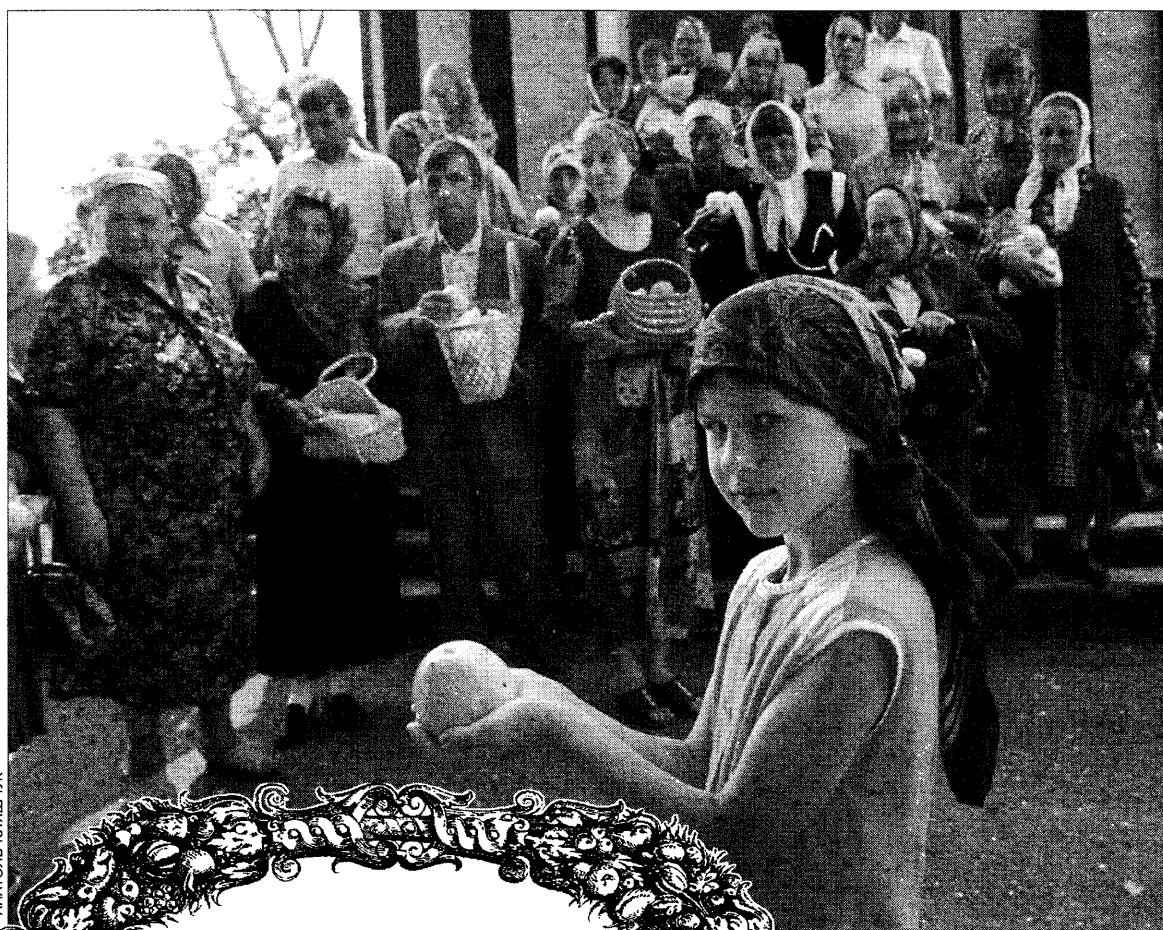
Тагачасныя назвы яблычных сартоў гучаць як песня: “антонаўка”, “арабка”, “баравінка” (“харламаўка”), “бойкен”, “бурштынаўка”, “грушоўка”, “кальвіль”, “каштэля”, “крымка”, “малінаўка”, “манахтырскі”, “папіроўка”, “пладавітка”, “пуціўка”, “пэпін літоўскі” (“глегераўка”), “серынка”, “склянка”, “струмілаўка”, “суйсьлепскі”, “тыролька”, “цітаўка”, “цыганка”, “чарнагуз”, “чубатка”, “штрэйфлінг”, “штэцін”...

А грушы! “Бэра случкая”, “аляксандраўка” (“шумаўка”, “філонаўка”), “лімонка” (“цытрыноўка”), “сапяжанка”, “цукроўка”, “бэргамот польскі”, “кароль сабескі”, “дуля астэйская”, “маргарыта”, “магдалена паласатая”, “ільінка” (“баба”, “кабах”, “армуд”), “вінеўка”, “панна”, “памаранцавая”, “якубаўка”... Прамаўляеш — і нібы на смак адчуваеш, як салодкі сок ігрушы-“сапяжанкі” запаўняе рот, лашчыць паднябенне. І сама назва гэтакаса цешыць: ласаваліся ж, мабыць, гэтакім ж грушамі славуція Сапегі!

На жаль, вялікія плодывыя сады пачатку мінулага стагодзьдзя да нашага часу не захаваліся. Ёсць хіба даваенныя, дый тых небагата. Не захавалася і бальшыня сартоў яблыкаў і грушаў, якія нашыя спрытныя продкі каштавалі самі ды вывозілі за мяжу.

Яблыкі налета

У Беларускім НДІ пладаводства кажуць, што зьнікненьне старых сартоў — зьява заканамерная: яны, маўляў, аджылі свой час. Нават дачнікі (ня кажучы

АНАТОЛЬ КОЛІЧУК

...А есьлі бы хто ў саду дзерава прышчэпенае гвалтоўнае або таемным абычаем парубаў, або шчэп выкапаўшы ў саду ўзяў, тот маець гвалт заплаціці дванаццаць рублей грошай. А за дзерава парубанае або выкапанае — тры рублі грошай.

Статут Вялікага Княства Літоўскага 1588 г.
Раздзел X “Пра пушчы, пра ловы, пра дзерава бортнае, пра азёры і сенажаці”. Артыкул 15
“Пра пахадзеньне саду”

пра фэрмэраў, якія закладаюць сады, каб мець грашовую аддачу) больш цікавацца не старымі сартамі, а навінкамі — тымі, якія менш хварэюць, пачынаюць хутчэй пладавіць, яблыкі якіх даўжэй захоўваюцца.

Аршанскі фэрмэр Адам Сапегка тлумачыць сваю схільнасьць да новых сартоў прагматычным разьлікам: “Навука ўвесь час рухаецца наперад, прапануе нешта новае. Вось вывелі новыя сарты — больш марозаўстойлівыя, менш падатныя на хваробы, больш ураджайныя”. З новымі сартамі працуе і Віктар Чабатар з Восава, што на Мядзельшчыне: “Мы высаджваем сарты, якія атрымліваем з Інстытуту саадаводства. Найбольш у нас расьце яблыняў сорту “антэй” і расейскага сорту “вэтэран”. Вельмі прыгожы яблык — “беларускія малінавы” (толькі ня трэба блытаць з “малінаўкай”): і назва гучыць, і ад самага вачэй не адвесьці!”

Сёньня, як цвёрдзіць загадчыца аддзелу сэлекцыі БелНДІ пладаводства Зоя Казлоўская, ёсьць сарты, лепшыя за “баравінку”, “каштэлю”, “штрэйфлінг”, “антонаўку”, “белы наліў”, “грушоўку”: “Калі садзіш дрэва і яно налета можа даваць плады, ясна, што выбар будзе на карысьць гэтага сорту”.

Старыя сарты і па смаку, і па пладаванасьці часта саступаюць новым. Так, “каштэля” пачынае пладавіць толькі праз 9 гадоў пасля пасадкі. Дае яна салодкія смачныя яблыкі, якія, аднак, хутка пачынаюць гніць зь сярэдзіны. Па сваіх смакавых якасьцях яе можа замяніць сорт “беларускі салодкі”.

Не беззаганныя й іншыя сарты. “Медунічка” хаця і смачная, але вельмі дробная. Яе цяпер замяняе новы сорт “алена” — такі ж салодкі, але буйнейшы. “Штрэйфлінг” (“штрыфель”, “восеньская паласатая”, “грашпэйтэн”, “гравэспэйтэн”) — вельмі распаўсюджаны сорт. У 60-я яго называлі асноўным восеньскім сартам. Але самі яблыкі нялёжкія: пратрымаюцца 2—3 тыдні, а потым пачынаюць гнісьці, чарнець і развальвацца. Іх цяпер пачынае замяняць у садох новы імунны сорт “імант” — яблык цёмнага колеру з прыемным смакам, які захоўваецца да чэрвеня. “Часам прадаюць чарвівую “папіроўку” і чарвівую “антонаўку” і кажуць, што гэта — нашыя традыцыйныя ўлюбёныя яблыкі. Сёньня гэта не адпавядае ісьціне, — перакананая З.Казлоўская.

“Антон” — чэмпіён

Аднак у нечым новыя сарты ўсё ж ніяк ня могуць перасягнуць “старажылаў”. Так, абсалютным чэмпіёнам па колькасьці пасадак у нас застаецца “антонаўка” — 42% ад агульнага ліку, альбо 18582 га. На другім месцы з моцным адставаньнем ідзе “папіроўка” — 3%, альбо 1193 га.

Размаітых відаў “антонаўкі” — безьліч. Ёсць і з традыцыйным кіславата-салодкім смакам ды непаўторным водарам, і без кісьліны, трапляецца й цвёрдаватая “антонаўка-камянічка”...

Здаўна “антоны” садзілі як зімовы сорт. Доўгі час не было іншых яблыкаў, якія б гэтак добра ляжалі ўзімку. “Антоніўку”

можна захоўваць да студзеня. Аднак цяпер яе ў якасьці дэсэртнага яблыка замяняе больш лёжкі сорт — “беларускі сінат”, які можна датрымаць аж да вясны.

“Антоніўку” ж збіраюць пераважна на сок і для замочваньня. Яблычнае віно, напрыклад, найлепшае атрымліваецца якраз з соку “антонаўкі”. Зь яе робяць таксама пактын для кандытарскіх вырабаў.

Яблычны музэй

Многія сарты, паводле словаў З.Казлоўскай, трапляюць пад характарыстыку “музейныя экспанаты”: “малінаўка”, “бойкен”, “каштэля”, “медунічка”, “грушоўка”. Блізкі да гэтага “штрэйфлінг”. У Інстытуце пладаводства гэтыя сарты яшчэ захоўваюць, але пакупнікоў на іх амаль няма. Рынак дыктуе свае ўмовы: непрадукцыйныя старыя сарты саступаюць месца новым.

Даўнейшыя беларускія грушы гэтакаса зьнікаюць. “Бэра случкая”, на жаль, зусім страціла імунітэт да хваробаў. Ад гэтага пагаршаюцца смак і якасьць пладоў. “Яна сама сябе перажыла”, — кажа З.Казлоўская. Да такіх “музейных” сартоў грушаў залічваецца таксама “дзюшэс летні” ды “талсінская прыгажуня”. Зь зімовых сартоў разводзяць у нас хіба “беларускую позьнюю”.

Супраць рынкавых патрабаваньняў сказаць што-небудзь цяжка: ніто ня хоча лёгка разьвітвацца з грашыма. Аднак варт памятаць яшчэ і пра тое, што старыя сарты яблыкаў — такая ж спадчына, як песні і казкі, цэрквы і палацы. А таксама неадонная генэтычная спадчына, якая будзе запатрабаваная наступнымі пакаленьнямі сялянцаў і навукоўцаў. Добра, што ў Інстытуце пладаводства зьберагаюць саджанцы старых сартоў. Каб жа яшчэ стварыць гэтакі “жывы музэй” пры якіх-небудзь Строчыцах ці Дудутках — каб там можна было ня толькі ўбачыць архітэктурі і побыт нашых продкаў, але й пакаштаваць яблыкаў ды грушаў, якімі яны ласаваліся.

Адам Воршыч

	1984 г.	1998 г.	Сьудносьні 1998 г. да 1984 г. (у %)
Агульная колькасьць яблыняў і грушаў у гаспадарках			
Яблыні (шт. дрэваў)	17.308.530	14.022.880	81
Грушы (шт. дрэваў)	2.000.024	1.461.679	73
Колькасьць яблыняў у сельгаспрадпрыемствах			
Берасьцейская вобл.	1.038.064	1.112.389	107
Віцебская вобл.	948.362	580.985	61
Гарадзенская вобл.	859.430	1.026.903	119
Гомельская вобл.	1.481.984	1.397.887	94
Магілёўская вобл.	1.023.395	651.818	64
Менская вобл.	1.618.612	1.255.343	78
Па ўсёй Беларусі	6.969.847	6.025.325	86
Колькасьць яблыняў у прыватных і фэрмэрскіх гаспадарках			
Берасьцейская вобл.	1.598.108	1.203.258	75
Віцебская вобл.	1.851.112	1.430.713	77
Гарадзенская вобл.	1.493.792	1.087.674	73
Гомельская вобл.	1.769.194	1.261.390	71
Магілёўская вобл.	1.373.764	981.199	71
Менская вобл.	2.252.713	2.033.321	90
Па ўсёй Беларусі	10.338.683	7.997.555	77
Колькасьць ігрушаў у сельгаспрадпрыемствах			
Берасьцейская вобл.	33.654	20.504	61
Віцебская вобл.	5624	1404	25
Гарадзенская вобл.	24.808	21.245	86
Гомельская вобл.	26.896	17.240	64
Магілёўская вобл.	15.204	3525	23
Менская вобл.	50.827	24.408	48
Па ўсёй Беларусі	157.103	88.326	56
Колькасьць ігрушаў у прыватных і фэрмэрскіх гаспадарках			
Берасьцейская вобл.	427.205	278.113	65
Віцебская вобл.	126.514	122.536	97
Гарадзенская вобл.	270.014	182.033	67
Гомельская вобл.	399.542	253.406	63
Магілёўская вобл.	242.755	180.308	74
Менская вобл.	376.891	356.957	95
Па ўсёй Беларусі	1.842.921	1.373.353	75

Паводле выданьня “Плодоводство Республики Беларусь. Статистический сборник (по материалам инвентаризации садов). 1998”. Менск, 1999.

Групу **Балкітных азёр** **недарэмна называюць дзіямэнтам у каралях Паазер'я. Выглядае мясцовасць дужа маляўніча: аточаная лясамі цёмна-балкітная роўнядзь вады зьмяняецца ўзгоркамі, вышыня якіх перавышае 50 мэтраў.**

Кожнае з азёраў своеасаблівае: Глубля вызначаецца зялёна-балкітным колерам вады, Балдук — глыбінёй, у Мёртвым ня водзіцца рыба.

Прыгожыя і нехарактэрныя для Беларусі пейзажы, чысьціня азёр прыцягваюць турыстаў. А калі вам і экскурсавод добры патрапіцца, як краязнаўца з Камарова Іван Драўніцкі, дык ня толькі атрымаеце асалоду ад сузірання пекных краявідаў, але й дазнаецеся шмат чаго цікавага.

Мёртвае возера

Вандруныя марскія воіны з Скандынавіі — вікінгі — па рацэ Страча трапілі ў край Балкітных азёр. Аблюбоваў і яго для жыцця. Яны сталі несці тут ваенную службу ў князёў, займацца рыбнай лоўляй. Вызначаліся вікінгі асаблівым умельствам весці бой на вадзе, сябе лічылі “марскімі ваўкамі”. Паводле іх звычаяў, парэшткі памерлых ці загінутых патрэбна аддаваць не зямлі, а вадзе. Вось і выбралі яны для пагосту невялікае бясточнае возера на левым беразе Страчы. Забытых падчас баявых сутычак воінаў вікінгі хавалі з шанаваннем, на дно возера апускаралі ў дасяпках. Тых, хто памёр ад старасці або хваробы, спальвалі, каб хвароба не распаўсюджвалася, а попел таксама апускаралі на дно. Гэты вадэем называлі возерам Мёртвым.

Аднаго дня ішоў з Полацку ў Вільню манах-пілігрым, які чуў пра незвычайнае возера-могільнік і вырашыў пацікавіцца ім. Сцямнела, надумаў тут і заначаваць. Выбраў месца пад сасною, памаліўся. Толькі пачаў укладацца, як над вадзяной гладзёзю зазвінелі звонкі. Глянуў — з сярэдзіны возера падплывае да берага караб, поўны скарбаў. Манах абхапіў яго, паставіў пад сасну і стаў разглядаць. На хвіліну ім авалодала сквапнасць: вось, думае, скарбаў хоціць, каб усё жыццё правесці ў багацці.

А потым сумненні яго ахапілі: “А можа, гэта нячыстая сіла мяне спакушае?”

Дрыготкай рукой ён перахрысціў караб. Узняўся віхор, закруціў верхавіну сасны, і зноў усталявалася цішыня. Потым з

Балдук і Балдучыха

Балкітныя азёры ў паданнях і гісторыях

Азёры Балдук і Балдучыха звязаны між сабой рукой-пратокай. У старажытных легендах яны таксама трымаюцца за рукі.

Панская дарога

вышыні пачуўся мілагучны жаночы голас:

— Ты, высакародны манах, зрабіў правільна. Табе я даю ганаровае даручэнне: вазьмі з караба сэрдалікавую залатую брошку і занясі ў Вільню да абраза Маці Божай Вастрабрамскай. Гэта падарунак ад Полацкай зямлі, ад Эўфрасіньні.

Манах выканаў даручэнне.

А сасна з закручанай верхавінай стаяла некалькі соцень гадоў і была цудадзейнай. Да яе прыходзілі самотныя і пакрыўджаныя, дзяліліся сваім горам і атрымлівалі душэўную падтрымку. З гадамі старая сасна ўпала, а на яе месцы вырасла маладая з такой самай закручанай верхавінай. Яна таксама валодае ўласцівай здыхаць душэўны цяжар, чым часта карыстаюцца мінакі ды турысты. А возера гэта любіць цішыню, гасіць розныя гукі і паглынае рэха.

У старажытныя часы сувязь паміж мясцовасцямі ажыццяўлялася па рэках. І Страча была шляхам зносінаў паміж Полацкай зямлёй і Вільняй. Потым уздоўж рэчак пачалі рабіць дарогі — зьявілася такая і ля Страчы. А як зрабілі Полацкі тракт, то патрэбы ў гэтай дарозе ня стала. Але пані вырашылі яе выкарыстоўваць па-свойму. Дарога праходзіла па ўзвышшах, навокал — прыгожыя краявіды: рэчка, азёры. Пані брычкуні запрагучы і ўперад, на прагук. Дрэвы павысякалі, каб з вышыні добра было ўсё відаць. Самі пані каталіся, гасцей вазілі па гэтай дарозе.

Балдук і Балдучыха

Сярод дрымух лясцоў, дзе цяпер красуюцца азёры Балдук і Балдучыха, стаяла вёска. Жылі ў ёй працавітыя людзі: гадавалі жывёлу, палявалі, лавілі рыбу.

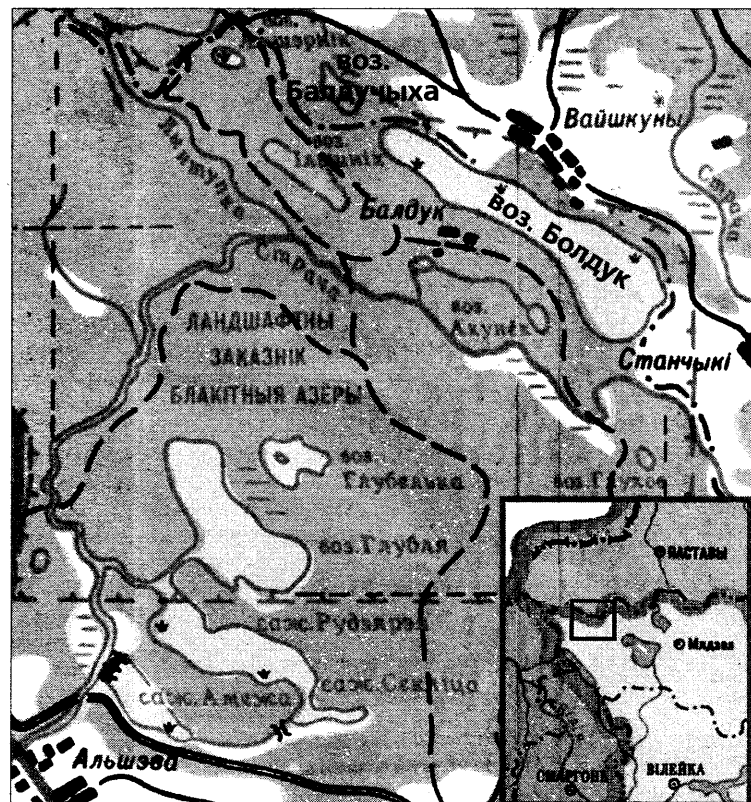
Усё здабытае дзялілі па справядлівасці. Ля кожнай хаты расла рабінка, зь яе ад зёлак умелі рабіць лекі ад розных хвороб.

Але пасля таго як у навакольні зьявіўся злы вядзьмар, жыццё ў вёсцы разладзілася. Заразіў ён людзей зайздасцю, сквапнасцю, утрэпанасцю. Дзеці перасталі паважаць бацькоў, бацькі апекавацца дзецьмі, брат пайшоў на брата. Быў сярод вясцоўцаў мудры, паважаны ўсімі чалавек — вясчун. Двойчы ўжо ратаваў ён вёску: раз ад голаду і раз ад пошасці. І паводле законаў магіі мог зрабіць гэта толькі тройчы. Варажнеча сярод людзей зайшла так далёка, што была страшнейшая за голад і пошасць. Вясчун стаў

прыгожай мясціне”.

Вясчун спадзяваўся на разважнасць сваіх аднавяскоўцаў, верыў, што падчас усеагульнай бяды яны згуртуюцца, не пакінуць блізкіх. Чарадзейнае зельле паказала, што выратаваць людзей ад бяды з дапамогай цудадзейнай вады змогуць Балдук і Балдучыха, бо іх сэрцы не запламлены ніякімі хібама. Цёмнай купальскай ноччу Балдук і Балдучыха пайшлі ў лясную глухамань па чароўную ваду. Крычалі совы, чуліся патаемныя шоргаты, страшныя цені нейкіх пачвар суправаджалі іх, але яны дайшлі да цудадзейнай крыніцы, якая пырскала з пад гары, і набылі вады. Калі вярнуліся ў вёску, то ўзняўся вецер, пачаў ламаць, крышыць арабінкі, зрываць стрэхі з хат, стаў лупіць пярэнь, а зь неба, бы з магутнай ракі, хлынула вада. Людзі ад страху павыскоквалі з хат, ратаваў кожны сам сябе, ні пра дзяцей, ні пра хворых ніхто ня думаў. Вада залівала вуліцы, людзі сталі ўзбірацца на стрэхі, залазіць на дрэвы. Балдучыха выліла частку вады са збаночку, і навальніца адразу супакоілася. А людзі ператварыліся ў буслоў і, цяжка ўзмахваючы крыламі, пачалі пакідаць вёску, разьлітацца ў розныя бакі. Як толькі краналіся зямлі, зноў ператвараліся ў людзей. Яны заснавалі новыя вёскі: ад Барыса пайшла вёска Барысы, ад Янука — Януковічы, ад Яцака — Яцыны. Балдук і Балдучыха, сведкі гібелі роднай вёскі, стаялі, трымаючыся за рукі, а потым расталі, ператварыліся ў азёры. Як яны трымаліся за рукі, то і цяпер азёры Балдук і Балдучыха звязаны між сабой рукой-пратокай. Рэшткі чароўнай вады са збаночка распапырскаліся па навакольні і па сённяшні дзень сцякаюць у азёры дзясяткамі крыніц.

Запісаў Аляксей Высоцкі, Паводле “Рэгіянальнай газеты”

Група азёр Глубля, Глубелька, Балдук, Ячмянёк, Мёртвае і іншых, размешчаная на тэрыторыі Мядзельскага і Пастаўскага раёнаў. З 1972 г. мясціны набылі статус дзяржаўнага ландшафтна-гідралагічнага заказніку, цяпер уваходзяць у Нацыянальны парк “Нарачанскі”.

Насустрач легендам

тэлебачаньне

Увага, здымаю жыццё!

Жыхарка Беларусі на нежылым востраве ў Паўднёва-Кітайскім моры — гучыць незвычайна. Калі ж улічыць, што гэта не каштавала ёй шалёных грошай, а наадварот — вабіць неблагім прыбыткам, сытуацыя робіцца яшчэ цікавейшай. Як ужо зразумеў чытач, такое можа здарыцца толькі на тэлебачаньні. А дакладней — у расейскай праграме “Апошні герой” на канале АНТ, куды й трапіла беларуска Ксеня.

Беларуска Ксеня Волкава — удзельніца “Апошняга героя”.

Трэба жыць на вялікай крызе ў Паўночна-Ледавітым акіяне, каб не паддацца ўплыву “reality show”, якія абрынуліся на глядача з тэлеканалаў. Сотні тысячаў людзей сталіся сапраўднымі фанамі жыцця “за шклом”, “апошніх герояў” ды “трэціх лішніх”. Шоў рэальнага жыцця — зьява ня новая. Яе карані сягаюць у сярэдзіну мінулага стагоддзя, калі амэрыканскі канал CBS запусьціў праграму “Wanted” (“У вышук”), якая рэгулярна зьяўлялася ў этэры з кастрычніка 1955-га да студзеня 1956 г. Аўтар выбіраў якую-небудзь крымінальную справу й сам яе расьсьледаваў: з дапамогай інтэрвію, якія ён браў у родных падазронага альбо ў афіцыйных асобаў, што вялі справу, ён часта выходзіў на след злачынцы й рэальна дапамагаў следзтву. Праграма ўмэнт падвысіла рэйтынг каналу. Пасьля адбыўся выбух папулярнасьці такога кшталту перадач — як у Амэрыцы, так і ў Эўропе. Шырока разрэкламаваная расейская праграма “За шклом” — аналяг брытанскага

шоў “Big Brother” (“Вялікі Брат”), якое атрымала сваю назву з рамана Джорджа Оруэла “1984”.

Шоў набывалі й набываюць самыя розныя формы. Калі раней усё было адносна бяшкодна і абмяжоўвалася назіраньнем за жыццём якойсьці сям’і, што згадзілася на такі экспэрымэнт, дык апошнім часам праграмы становяцца больш разнастайныя. Адзін з апошніх праектаў тэлеканала “Fox” — “Temptation Island” (“Востраў спакусаў”), дзе правяраюцца пачуцьці маладых людзей. Выбраныя для ўдзелу ў перадачы пары разьдзяляюць, дзяўчыну селяць у абсталяваны лагер разам з 13 прыгожымі моцнымі мужчынамі, а хлопца, адпаведна, пакідаюць сам-насам з 13 пекнымі дзяўчатамі. Калі кагосьці з іх удасца спакусіць — гульня прайграная. Перадача выклікала шырокі рэзананс і пратэсты, а некаторыя кампаніі нават адмовіліся ставіць рэкламу ў “супярэчлівае й агіднае” шоў.

Чаму гэтыя перадачы такія папулярныя? На розум адрозьняюцца прычыны: грошы й слава. Менавіта грошы прымушаюць людзей есьці жукоў альбо даваць нырца ў акіян. Прыкладам, пераможца амэрыканскай праграмы “Survivor” (“Ацалелы”) атрымлівае мільён даляраў. Імкненьне да вядомасьці таксама адыгрывае нема-

лую ролю. Але ніхто ня можа даць гарантыю, што імёны герояў “reality show” ня будуць забытыя праз год ці два.

Калі матывацыя ўдзельнікаў больш-менш паддаецца рацыянальнаму тлумачэньню, дык прычыны, зь якіх мільёны глядачоў ва ўсім сьвеце не адрываюцца ад экрану падчас такіх перадач, ляжаць нашмат глыбей. Жаданьне падглядзець жыццё іншых, прыўзняць заслон чужых таемніцаў існуе ў падсвядомасьці чалавека. Ідэя стаць Вялікім Братам, які з вышыні назірае за сваімі падначаленымі, апанавала розуму глядачоў. Замест сямейнай вячэры ці сяброўскай размовы людзі аддаюць перавагу тэлебачаньню, якое транслюе тое самае “рэальнае жыццё”. І часам глядачы самі не разумеюць, у якім сьвеце жывуць. Але ў сапраўднасьці пануе пераможны закон: калі чагосьці зашмат, яно перастае быць запатрабаваным. І можа надысьці час, калі тое, што раней выклікала шалёную цікавасьць, будзе ўспрымацца як звычайная руціна. А пакуль рэжысэры жыццяў удала выкарыстоўваюць момант і прапануюць сваім глядачам новыя й новыя варыянты задавальненьня іхнай патрэбы ў падгляданьні. Праўда, шукаць наступныя абалонкі ім робіцца ўсё цяжэй.

Ян Мацур

Артыкул Пятра Ламана ў “НН” ад 18 кастрычніка знайшоў вычарпальную антытэзу ў наступным нумары, у артыкуле Сяргея Харэўскага “Наш прымітывізм”.

Шматгадовага аўтара “НН” і “Вострай брамы” нельга падазраваць у спробе адпрэчыць шляхетны змест выступу вядомага артыста і паэта, але ягоны тэкст у чарговы раз засьведчыў, што тая беларуская інтэлігенцыя, якую мы прызьвачаліся зваць адраджэнскай, надае нашмат болей увагі пытаньню, як трэба гаварыць з народам, чым таму, як гаварыць міжсобку.

Перагортваю новыя часопісы, заўважваю, як незалежныя, — “Дзеяслоў”, “ARCHE” — у пошуках проблемнага матэрыялу. Адчуваньне, як у наведніка савецкага ўнівэрмагу, які ўзяліся абслугоўваць два японцы. На ўваходзе стаіць адзін і кажа: “Нічога няма, нічога няма, шкака!”, а на выхадзе — другі: “Пераканаліся? Пераканаліся?”

Дзе знайсці сур’ёзны роздум кампэтэнтных людзей на тэмы, важкія для нашага грамадства? Словаў шмат, але мала тэкстаў. Тэкстаў мала, а яшчэ меней твораў. Творы можна на пальцах пералічыць, а выданьняў зусім няма.

Было адно, дзе бязьлітасна зубаскалі бэсьцілі гісторыкаў і пісьменьнікаў за тое, што блытаюць гады жыцця асобаў, пра якіх бяруцца пісаць, музыкаў —

Auf Wiedersehen!

Памяці “ARCHE-Скарыны”

за тое, што не працуюць над абнаўленьнем рэпэртару; дзе ішла размова паміж адукаванымі людзьмі на тэмы, якія цікавяць адукаваных людзей, — на ўзроўні, які дазваляў не сумнявацца ў адукаванасьці суразмоўнікаў. Больш няма.

Затое ёсьць бадзёрыя сьцьверджаньні: “Увогуле тэматычную прастору беларускай літаратуры можна параўнаць з пашырэньнем Сусьвету пасьля выбуху Звышновай. Пішучы пра ўсё” (“Дзеяслоў”). І няма пытаньняў, як вызначыць, ці пра штосьці не забыліся і ці насамрэч адбіваецца нейкім драматычным чынам на Сусьвеце выбух Звышновай.

Ёсьць бясконцы эксібіцыянізм дробязных успамінаў і няма спробы асэнсаваць вынікі апошніх пятнаццаці гадоў у хоць бы якой сфэры грамадзкага жыцця (прыклад спробы зрабіць гэта ў галіне мастацкай літаратуры глядзі вышэй).

Ёсьць эклектычная сумесь розных тэкстаў — асабліва ўражвае “ARCHE” “Нашы дзеткі” і ягоны папярэднік “ARCHE” №1-2002 — і няма трыбуны для грунтоўнай размовы.

Ёсьць ўзаемазахапленне аўтараў (узор — інтэрвію Леаніда Галубовіча з Алесем Асташонкам у “Дзеяслове”) і ані каліва палемікі.

Усё, чаго няма ў сёлетніх нумароў літчасопісаў, хай патроху, але прысутнічала ў “ARCHE-Скарыне”. Аўтары жадалі высьветліць нейкую праблему, не для публікі, а для сябе саміх імкнуліся выглядаць разумнымі, адпавядаць свайму статусу. Гэта было балюча для тых, каму да-

вялося трапіць пад крытычны агонь, але выходзіла павагу да ўзроўню працы, што выстаўляецца на разгляд грамадства. Была — і больш няма.

Ці не пра тую ж зьяву гаворыць паважаны Пятро Ламан: артысты граюць па-беларуску, але на рэпэтыцыі гавораць па-расейску — адпрацавалі для публікі й годзе? (А перад спэтаклем прапануюць залі “цяплым сваім сэрцам” — як падчас гастроляў Купалаўскага ў Горадні.) Чым гэтыя паводзіны розняцца ад паводзінаў рэдакцыі “Дзеяслова”, якая ў першым нумары зьмясьціла творы, знаёмыя чытачам па іншых публікацыях? Цяперка ім няма чаго баяцца: у “ARCHE-Скарыне” маглі абсьмяяць, а ў “НН” ці “Нашым словам” адно сыляу пралюць — і зноўку вернуцца да разважанняў, які дурыць народ спрытней, чым гэта робіць улада.

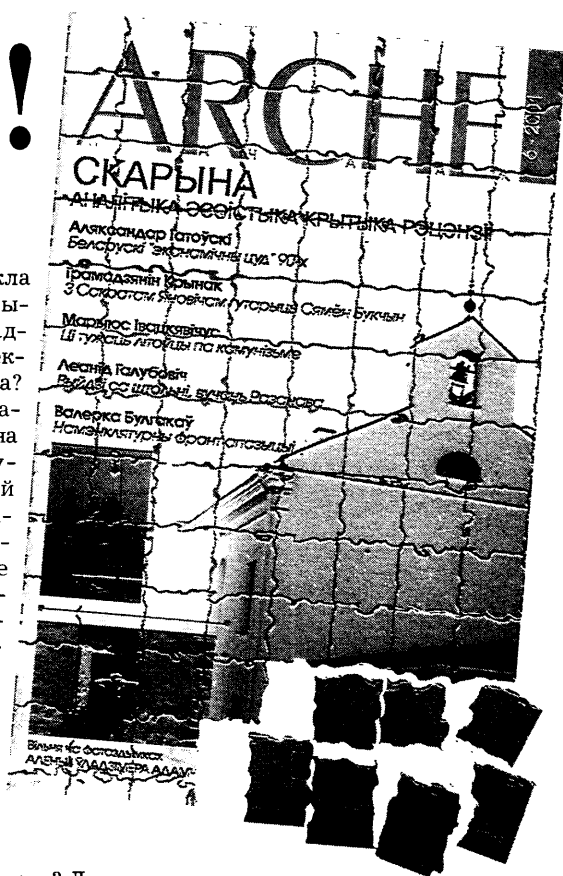
“ARCHE-Скарына” зьнік. Рэфармаваны “ARCHE” і новапаўсталы “Дзеяслоў” вяртаюць традыцыю эклектыкі, непераборлівасьці й аksamітнае крытыкі. У іх могуць зьявіцца выдатныя творы, але на гэтых прынцыпах часопісы будуць адно месцам для публікацыі тэкстаў і ніколі ня стануць трыбунаю для абмеркаваньня праблемаў.

“НН” ня можа выконваць ролю інтэлектуальнага выданьня, гэта нельга спалучыць зь ейнай цяперашняй канцэпцыяй (хаця й робіць нешта ў гэтым кірунку — згадаем “Нашых сумленьнікаў” Анатоля Сідарэвіча ці “Кампот з хрэнам” Пятра Ламана, — але на ўзроўні публіцыстычных заклікаў).

Але ці зьнікла патрэба мець выданьне, дзе б адбывалася інтэлектуальная гаворка? Дзе не было б масак “нікаў”, як на інтэрнэт-форумах, якія лепей было б па-беларуску зваць балбатанкамі, каб не абражаць годнага слова “форум”? Дзе праблемы дэмагогіі і маніпуляцыі электаратам адышлі б на другі ці трэці плян перад пытаньнямі, а як жа жыве наша грамадства насамрэч? Дзе вартасць меркаваньня вызначалася б не ягонай прыдатнасьцю нейкай невялікай групе ў нейкі канкрэтны момант, а адпаведнасьцю сапраўднаму стану рэчаў?

Уражаньне такое, што патрэба ў гэткай трыбуне, гэтым форуме без двукоссяў засталася адно ў невялікай колькасьці людзей, якія не зьмяшчаюцца ў двухадзінную сыстэму “спажыву бюджэту” — “спажыву грантаў”. Усе астатнія задаволеныя сытуацыяй, якая склалася: магчымасьці друкавацца, граць, сыпяцца застаюцца, а патрабаваньні якасьці паступова зьмяншаюцца — як і магчымасьці спажыву чытаць, глядзець і слухаць.

Сыстэма інтэлектуальнага страўсізму мае сваю жорсткую праграму разьвіцьця, і, калі

высілки інтэлігенцыі, якую мы чамусьці называем адраджэнскай, засяродзяцца на выыходзце “нашага” прымітывізму для ачмурэньня натоўпаў, для спрытнейшага падману людзей, можна гарантаваць, што найгарчэй падманутай будзе менавіта гэтая інтэлігенцыя.

Згадваюцца апошнія кадры фільму “Кабарэ”: зубаскалі, які, сьмеючыся, казаў людзям горкую праўду, сыходзіць, а на яго з залі глядзяць... самі памятаеце хто. У самавітым шоргаце новых выданьняў, у бясконцых газэтных разважаннях пра тое, як лепей маніпуляваць народам, чуюцца тая мэлёдыя: *Auf Wiedersehen!.. Auf Wiedersehen!..* Ці пераб’е яе іншая музыка?

Даніла Жукоўскі, Горадні

дзе варта быць

Тодар з намі

Канцэрт Зьмітра Вайцюшкевіча! Тыя, хто яшчэ ня чуў Тодара і ягоную "WZ-orkestr'u", маюць выдатную магчымасць выправіць становішча. Гэтыя музыкі па-эўрапейску робяць беларускае. Прыходзьце 3 сьнежня (аўторак) у касцёл Сьв.Сымона і Алены. Пачатак імпрэзы а 19-й.

Арлоў і Бартосік у Берасьці

У панядзелак, 2 сьнежня, у Берасьці адбудуцца творчыя сустрэчы з пісьменьнікам Уладзімерам Арловым і бардам Зьмітрам Бартосікам. У 14.10 яны завітаюць у Ліцэй №1, а 16-й — да студэнтаў і выкладчыкаў Берасьцейскага дзяржаўнага ўнівэрсытэту, а ў 18.00 наведаюць Абласную бібліятэку імя М.Горкага. У часе сустрэчаў можна будзе набыць кніжкі У.Арлова і З.Бартосіка. Уваход вольны.

У менскіх клюбах

5 сьнежня ў клюбе "Рэактар" адбудзецца вялікі канцэрт гурту "Нэйра-Дзюбаль" з прэзэнтацыяй альбому "Піяр у часе чумы". Пачатак а 19-й. Кошт квітка 5500 (танцпол), 7500 (за столікам).

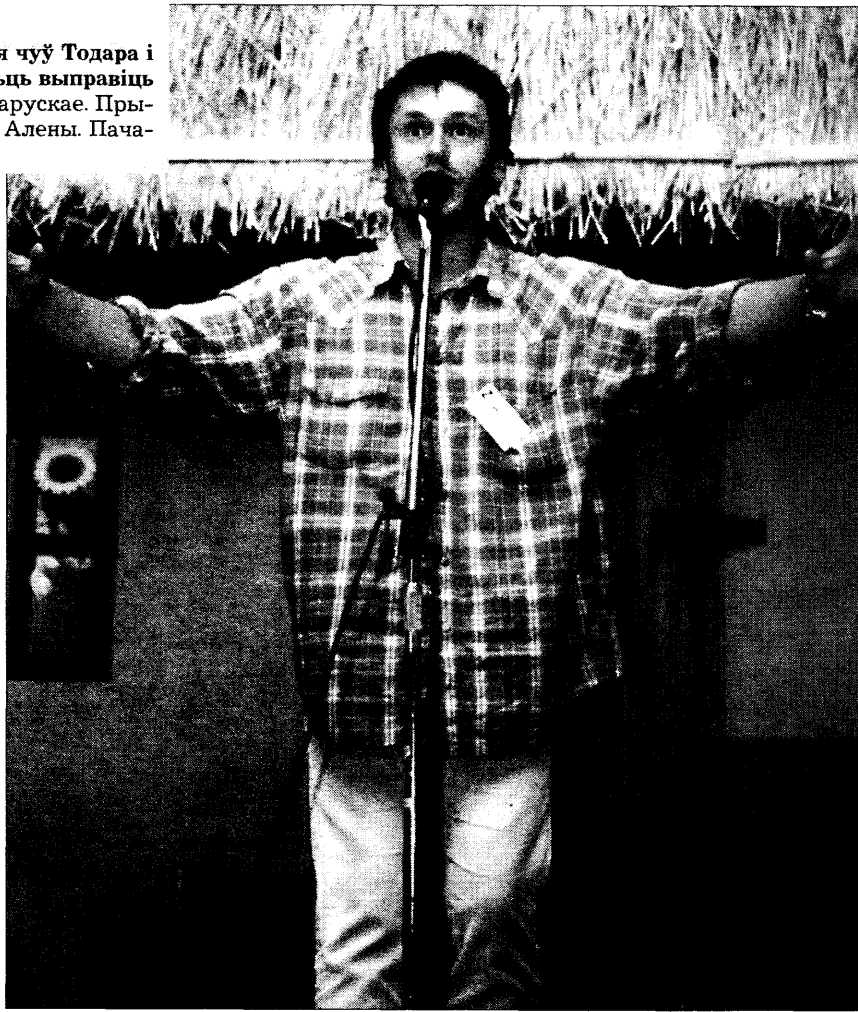
Б.Т.

Вечарына ў Ліцэі

Вельмі хацелі б запрасіць на літаратурную вечарыну, прымеркаваную да 120-годзьдзя Купалы й Коласа, а таксама ўгодкаў Шаўчэнкі. Адбудзецца яна 29 лістапада а 16-й у памяшканьні Беларускага гуманітарнага ліцэю (вул.Кірава, 21). Удзел возьмуць беларускія паэты, родныя Якуба Коласа, дэпутаты палаты прадстаўнікоў, госьці з украінскай амбасады.

Адначасова зь вечарынай распачнецца выстава "Песьняры свабоды". Там можна будзе пабачыць творы мастакоў Арлена Кашкурэвіча, Міколы Купавы, Уладзімера Сулкоўскага, Віктара Сташчанюка.

Прэс-служба Вучнёўскага самакіраваньня

прыватныя абвесткі

вітаньні

Алену Паўлаўну віншuem з Днём народзінаў! Жадаем моцнага здароўя і шчасьця ў жыцьці. Дзеці!

Шчырае вітаньне Дзянісу з Маладэчна. Дзякуй табе за тое, што ты ёсьць. Z.V.

Берасьцейская філія Маладога Фронту віншue Алезію Лабі-дзінскага і Зьмітра Плячка з Днямі народзінаў. Мы пераможам. Жыве Беларусь!!!

Віншuem нашаму мілагу мужу і тату Віталю Навумовічу з Днём народзінаў. Воля, Міраслава

дом

Набудау дом у Менскім раёне да 2000 у.а. Т.: 234-46-06, Галіна Куплю кватэру, танна, без агенцтваў. Т.: 234-46-06, Галіна Здыму пакой у Менску. Аля. Т.: 257-42-71; 8-029-619-80-53

ідзі

Ужо 100 дзён, як у зьяволеньні Павал Мажэйка і Мікола Маркевіч. Падтрымаем журналістаў! 10 сьнежня няхай кожны з вас дашле па паштоўцы на "хімію" да журналістаў, з самымі простымі словамі падтрымкі. Няхай нашыя словы сагрэюць іх сэрцы. Мы салідарныя з журналістамі, памятаем і чакаем — гэта павінны ведаць і іх турэмшчыкі. Паўлу Мажэйку: 247210, Гомельская вобл., Жлобін, мікрар-н №3, д.3, пакой 208. Міколу Маркевічу: 213760, Магілёўская вобл., Асіповічы, вул.Сумчанкі, 38, пакой 434.

З-за таіх, як гэтыя 8 і да іх падобныя, мы шмат зямель згубілі, трацім суверэнітэт і апошнія ў Эўропе. Слытайцеся, у чым? Ва ўсім. Акрамя калыбаранства. TUT мы першыя

Я ўжо бачу той бераг надзейны! Яшчэ безнадзейны, але і зьберажоны

Скажы, колькі год ты паліш цыгарэты, і я скажу, на колькі адсоткаў ты імпатэнт, бо кожны дзесьці гадоў паленьня адймаюць патэнцыю на 20 адсоткаў. А ты колькі гадоў ужо паліш? Раіса Калі хто калісьці зрабіў нешта надобнае і пасья зразумей

гэта, то трэба пакаяцца і папытаць прабачэньня. Хто ня каецца, той не выпраўляецца. Таму няма веры. Гэтае тычыцца многіх палітыкаў. Раіса

Прыму ў падарунак камп'ютар, хаця б Pentium-I, для ўласнага карыстаньня. Т.: (01771) 57-1-14

Удзел у выбарах адно ўмацуе цяперашнюю ўладу. Ігнаруйма выбары!

Адсьвяткуйма разам Дзень нараджэньня Багдановіча: 8 сьнежня а 14.00 каля помніка паэту.

Штонядзелю а 13.00 ля помніка Купалу ў Менску — беларускія чытаньні

кнігі, музыка

Беларуская музыка ў Берасьці: касэты й кампакт-дыскі. Шырокі выбар. Т.: 24-54-56. Сяржук

Прыватная калекцыя экстрэмальнай музыкі й тэкстаў чакае новых уладальнікаў. А/с 31, 225710, Пінск-1. E-mail: mmaximus@tut.by

Набудау рэлізы Dark Ambient/Neo Folk/Gothic фармацыяў. А/с 31, 225710, Пінск-1. E-mail: mmaximus@tut.by

Набудау кнігу Варга Вікернэса "Varg smal" на расейскай мове. А/с 31, 225710, Пінск-1. E-mail: mmaximus@tut.by

Прадам літаратуру па славянскай гісторыі, культуры й міталёгіі. E-mail: mmaximus@tut.by

прадам

Прадам купоны бяссплатных аб'яваў газэт Гарадзенскай вобласці й Маладэчна. Т.: (01591) 22-1-09

Прадаю факс "Samsung SF110", б/к, танна. Т.: 288-45-87, Алесь

пасьведчаньні

Пасьведчаньне працаўніцкі тылу В.А. вайны на імя Прудзіч В.І. лічыць несапраўдным

Студэнцкі білет №226004 на імя Мурашкі Вольгі лічыць несапраўдным

праца

Выканаю пісьмовыя працы па беларускай мове, літаратуры, гісторыі. Яасна. Юрась. Т.: 235-18-72

Ангельская мова: пераклады, індывідуальныя заняткі для

маленькіх і дарослых. Кантрольныя работы. Студэнтка МДЛУ, 4 курс. Т.: 211-85-85, аб.29116

in memoriam

У Мюнхене памёр Зьміцер Чайкоўскі, дзяцяк беларускага замежжа, а таксама вядомы мастак. Вечная памяць!

3.12.2002 19.00

Алесь Камоцкі
ізноў запрашае Вас
насядзець, паслухаць,
пра адное ўспомніць,
пра другое забыцца...
Карацей —
на царовцу сустрэчы
ў Дом Лімарамара:
ноч з марозікам
3.12.2002 19.00

Уваход вольны.

паштовая скрынка

Зьмітру П. з Кастрыцы. Артыкул пра "БАТЭ" занадта агульны. Вобмаль фактаў, іменаў, няма камэнтараў, праблемнасьці. Вашыя занатоўкі пра літаратуру зь цікавасьцю прачыталі.

Паўлу Х. зь Менску. Апавяданьне "Яна" не для газэты. Прапануйце яго часопісу, напрыклад "Дзеяслову".

Аўтару непадпісанага апавяданьня "Беларускія сыны". Гістарычная проза вымагае больш грунтоўнае працы з крыніцамі.

Анатолю Т-ку зь Менску. Рэцэнзія атрымалася павярхоўная. Пішучы пра літаратуру, нельга абавірацца толькі на асабісты досьвед. Асабліва калі Вы малады чалавек і "не ваявалі".

С. зь Менску. За добрыя словы і за запрашэньне вялікі дзякуй.

У Сабакі
ВІЗЫТ

Адзін сабака цягнуком паехаў у Маскву. Гражданин уначы разабраў чыгуначнае палатно, каб сабака ня змог вярнуцца.

Адзін сабака напісаў кніжку пра карысную ежу. Гражданин кніжкі не чытаў, але ўсім казаў, што "яе трэба спаліць, як Жанну д'Арк".

Адзін сабака ляцеў у Маскву самалётам. Гражданин, залезшы на дах пяціпавярховіка, страляў па ім з рагаткі і крычаў: "Ад мяне яшчэ ніводзін сабака ня ўцёк!"

Аднаму сабаку прысьнілася, што ён цар Гарох. Гражданин растлумачыў гэты сон так: "Вы будзеце жыць бедна, але нядоўга, як Пушкін..."

Адзін сабака стаў у чарзе па мандарыны. Гражданин падыйшоў да яго і сказаў: "Дай сто рублёў, а то павенуся ў цябе пад вокнамі..."

Адзін сабака заклаў парсюка. На сьвежыну сышліся Гражданин. Гулялі ўсю ноч, а раніцай адзін прапанаваў: "Давайце сабаку адтырым, каб было што ўспомніць!"

Адзін сабака чытаў перад сном Біблію. Гражданин чытаў сваю перапіску з ЖЭ-Сам і радаваўся, што справа рухаецца і ўжо хутка яму памяняюць лямпачку ў кухні.

В.А.

Нацыянальны дзяржаўны
гуманітарны ліцэй

імя Якуба Коласа працягвае набор вучняў 7 класы на падрыхтоўчыя курсы.

Заняткі праводзіцца па беларускай мове, літаратуры, гісторыі Беларусі, замежных мовах (два разы на тыдзень з 16.30).

Тэлефоны для даведак: 226-10-73, 227-32-77. Наш адрас: вул.Кірава, 21, 220050, Менск

Гэты нумар "Нашай Нівы" выйшаў дзякуючы ласкавай падтрымцы спадароў Віталія Кажана (ЗША), Кастуся Акулы (Канада) ды Ігара Іванова (Вялікая Брытанія).

Аўдыё, відэа, CD, кнігі ў Гомелі: плошча Паўстаньня — штонядзелю да 13.00. Тэлефон: 45-11-51. E-mail: bandrej@tut.by

НАША НіВА
незалежная газэта

заснаваная ў 1906, адноўленая ў 1991

галоўныя рэдактары "Нашай Нівы":
З.Вольскі (1906), А.Уласаў (1906—1914),
Янка Купала (1914—1915), А.Луцкевіч,
У.Знамяроўскі (1920), С.Дубавец (1991—2000).

сакратарка рэдакцыі	Наста Бахшанская
галоўны рэдактар	Андрэй Дынько
выпускны рэдактар	Сяргей Ёрш
карэктар	Сяргей Петрыкевіч
карэктарка	Галіна Рабянкова
нам. галоўнага рэдактара	Андрэй Скурко
мастацкі рэдактар	Андрэй Чык
выдавец і заснавальнік	Фонд выданьня газэты "Наша Ніва"

АДРАС ДЛЯ ДОПІСАУ:

220050, Менск, а/с 537
Tel/fax: (017) 284-73-29, (0296) 13-32-32.
E-mail: nn@promedia.by
On-line: www.nn.by

© НАША НіВА. Ссылка на "Нашу Ніву" абавязковая. 8 палос фармаматам А2. Друкарня РУП "Выдавецтва "Беларускі Дом друку". Менск, пр. Скарыны, 79. Рэдакцыя не нясе адказнасьці за змест рэкламных абвестак. Кошт свабодны. Пасьведчаньне аб рэгістрацыі прэсавыдаўнага выданьня № 581 ад 4 ліпеня 2002 г., выдадзенае Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Юрыдычны адрас: г. Менск, вул. Калектарная, 20а, п. 2а.

Наклад 3914.

Нумар падпісаны ў друку 27.11.2002.

Замова № 8168

Рэдакцыйны адрас: Менск, Калектарная, 20а/2а

United World Colleges

Беларускі камітэт каледжаў міжнароднай супольнасьці абвешчае конкурс на атрыманьне бяссплатных стыпэндыяў у Міжнародных каледжах у Нарвэгіі і Італіі.

Век абітурыентаў — 16—17 гадоў (16 гадоў павінна споўніцца да 1 верасьня 2003 г.).

Конкурс адбываецца ў тры туры.

I тур: абітурыенты павінны даслаць да 15 лютага 2003 г. заяўку з пазначэньнем свайго адрасу, кантактнага тэлефону і нумару школы, даведку аб стане здароўя, лісты пасьпяховасьці за мінулы і гэты навучальныя гады, звесткі аб удзеле ў вучнёўскіх алімпіядах, мастацкай самадзейнасьці, спартовых сэкцыях, копіі грамад, дыплёмаў, публікацыі ў прэсе і іншыя дакумэнты, якія сьведчаць пра навуковую і творчую дзейнасьць.

II тур: 28 лютага 2003 г. Эсэ на зададзеную тэму па-ангельску ці па-беларуску.

III тур: 19 красавіка 2003 г. Тэст на выяўленьне агульнага інтэлектуальнага ўзроўню і сумоўе на беларускай і ангельскай мовах.

У кожным наступным туры маюць права ўдзельнічаць толькі пераможцы папярэдняга туру, аб чым ім будуць дасланы паведамленьні.

Дакумэнты на конкурс просім дасылаць на адрас:

вул.Кірава, 21, 220050, Менск. З пазнакай "Конкурс".

Па тым самым адрасе, у памяшканьні Нацыянальнага дзяржаўнага гуманітарнага ліцэю імя Якуба Коласа, будзе праходзіць конкурс. Тут знаходзіцца стэнды з інфармацыяй пра UWC, а 16 студзеня 2003 г. у 11.00 адбудзецца прэзэнтацыя UWC.

Т. для даведак: 226-10-73

КУПОН БЯСПЛАТНАЙ ПРЫВАТНАЙ АБВЕСТКІ

Завярніце гэты купон, і мы надшлем Вам абвестку (на вольны ас 16 слоўцаў) бяссплатна. 220050, Менск, а/с 537

Тэкст

Імя і прозьвішча

Адрас, тэлефон